UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

6
ЛИПНЯ
Число No 27

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV
JULY 6, 1972

ВЛАДИКА ІВАН СТАХ ЗГИНУВ
НАСЛІДКОМ НЕЩАСЛИВОГО ВИПАДКУ

Преосвящ. Владика Іван (Стах) згинув минулого четверга наслідком нещасливого самоходового випадку на шляху між Ню Йорком та Філядельфією. Його автомобіль наїхав на два причіпні вози („трейлерс"), що зударилися з особовим автомобілем. В автомобілі Преосвящ. Івана в останній хвилині не функціонували гальми й він не міг зупинити свого автомобіля, який повною силою наїхав на причіпні вози й розбився. Преосвящ. Іван згинув на місці.

Похорон покійного Владики відбувся в понеділок, 3 липня в катедральній церкві в Філядельфії. В вівторок, 4 липня тлінні останки перевезно до його родинного містечка Ст. Клер, де їх похоронено на тому самому цвинтарі, де спочивають вічним сном його батьки.ь

Преосвящ. Кир Іван (Стах) народився 1918 р. в родині українського гірника, в ЗДА. Богословські студії відбув він у Вашингтоні та на богословському відділі Інсбруцького університету, що в часі війни вів свою діяльність у місті Зіттен, Швайцарія. Священничі свячення одерж а в 1943 р.

Після закінчення війни покійний був протягом кількох років зв'язковим філядельфійської митрополії при американській головній кватирі в Німеччині для допомоги українським втікачам. На тому пості покійний зробив дуже багато добра й багато українських повоєнних поселенців у ЗДА, Канаді та інших держава світу вдячні йому за опіку й допомогу. Зокрема він подбав для багатьох родин, що не мали в ЗДА ніякої рідні, про виклики на переїзд до ЗДА. Він допоміг теж багато в переїзді української духової семінарії з Німеччини до Голляндії, де вона діяла до 1949 р.

До свого призначення на єпископа-помічника Філядельфійської митрополії покійний був канцлером Стемфордської єпархії та парохом в Йонкерс, біля Ню Йорку. На єпископа був висвячений 25 травня 1971 р.

Звернення Української Католицької Ієрархії Канади

До преподобних і всечесних отців духовних, ченців, черниць, та боголюбивих вірних Української Католицької Церкви в Канаді,

Всечесні й Преподобні Отці Духовні, Дорогі в Христі Браття й Сестри!

Постійний Синод нашої Помісної Української Католицької Церкви, на своїх нарадах, від 4-8 червня ц.р., в Римі, звернувся своїм посланням до українських католицьких Владик, священиків і вірних з бажанням, щоби місяць липень ц.р. був проголошений місяцем молитов за нашу, переслідувану безбожним комунізмом, Церкву та за діячів української культури, що терплять сьогодні на землях України за свої відважні виступи в обороні прав людини взагалі, а свого українського народу зокрема.

Отож, згідно з цим закликом Постійного Синоду нашої Церкви, оцим проголошуємо на терені всіх наших Єпархій Канади місяць липень місяцем молитов в цьому великому намíренні, з такою програмою, яку намітив наш Постійний Синод у цьому своєму посланні. Водночас просимо всіх наших отців духовних, чернечі мужеські й жіночі згромадження, церковні управи та проводи всіх наших церковних і церковно-громадських організацій докласти всіх старань, щоби всі наші вірні могли якнайактивніше включитися в намічену програму тої святої, молитовної дії.

Ми здоровимо щиро всіх Вас, Дорогі Браття й Сестри, та просимо Всевишнього щедро благословити Вас самих та всю Вашу духовну й моральну поміч для нашої многострадальної Церкви та всього, поневоленого, але нескореного, українського народу.

Дано в Вінніпегу, Едмонтоні, Торонті й Саскатуні, 1 липня року Божого 1972.

✠ МАКСИМ (Германюк) — Архиепископ і Митрополит Вінніпегський
✠ НІЛ (Саварин) — Єпископ Едмонтонський,
✠ ІЗИДОР (Борецький) — Єпископ Торонтський,
✠ АНДРЕЙ (Роборецький) — Єпископ Саскатунський

Привітали Владику-ісповідника
ТОРЖЕСТВЕННА СВ. ЛІТУРГІЯ ТА СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ

В неділю, 2 липня Вінніпеґ привітав святочно українського католицького Владику-ісповідника Преосвящ. Кир Василія (Величковського).

Торжества розпочалися врочистою процесією з катедральної авдиторії до катедри св. Володимира й Ольги. В товаристві Преосвящ. Владик, духовенства, українських Лицарів Колюмба та представників українських організацій йшов Преосв. Кир Василій.

Торжественну архиєрейську св. Літургію служив Владика-ісповідник в співслуженні Преосв. Кир Ніла (Саварина) з Едмонтону та Преосвящ. Кир Ізидора (Борецького) з Торонто, як теж вінніпезьких священиків. ВПреос в я щ. Кир Максим (Германюк) сидів на владичому троні. В часі Служби Божої співав катедральний хор. Після Євангелії ВПреосвящ. Кир Максим привітав Владику-ісповідника, після чого Преосвящ. Кир Василій виголосив проповідь на тему недільної Євангелії. Простора. катедральна церква св. Володимира й Ольги була виповнена вщерть вірними, що числом понад 2,000 навіть з дальших околиць прибули на св. Літургію, що її служив Владика-ісповідник.

В неділю вечером відбувся в готелі Марлборо святочний бенкет, що в ньому взяли участь понад 600 осіб. Господарем бенкету був п. Я. Семчишин.

Преосвящ. Кир Василія вітав від імені провінційного уряду посол Ганущак, Представник міста Вінніпеґу, вітаючи єпископа-ісповідника, передав йому грамоту почесного громадянина міста Вінніпеґу, а представник провінції вручив йому від імені провінційного уряду гарний образ із квітами.

Судя п-і Вавриков вітала Преосвящ. Владику від імені всіх мирян.

Відтак виступив студентський хор під проводом п-і І. Киссілевської-Головко, який відспівав кілька пісень. Після сольового виступу баритона Яр. Щура, Преосвящ. Кир Василія вітали Преосвящ. Кир Ніл, Преосвящ. Кир Ізидор та ВПреосвящ. Кир Максим. Глибоко зворушений сердечним прийняттям Владика-ісповідник подякував усім за прийняття, за щирі слова привітів, за пам'яткові дарунки та сердечність, з якою його скрізь вітали. Піснею „Боже вислухай благання" закінчено цей історичний бенкет.

Після деякого відпочинку, Владика Кир Василій, що є єпископом Луцьким, відвідає теж інші канадські міста та відслужить у них архиєрейську св. Літургію. В Едмонтоні буде Владика-ісповідник в останню неділю місяця серпня. Після того він дасть реколекційні науки священикам Едмонтонської єпархії.

Великий гураґан у ЗДА

Потужний гураґан Аґнес навістив минулої неділі східну частину ЗДА. Наслідком зливного дощу та вітрів, що їх скорість доходила до 80 миль на годину, вода в ріках піднеслася на кільканадцять стіп й виступила з берегів заливаючи багато будинків, змиваючи дороги та зриваючи електричні та телефонічні проводи. Докладної висоти шкід ще досі не обчислено, але загальні обчислення оцінюють шкоди в одному стейті Пенсильвенія на понад одного мільярда долярів. В часі гураґану згинуло 116 осіб, а десятки тисяч осіб опинилося без даху над головою. Президент Р. Ніксон проголосив навіщені гураґаном околиці „округами стихійного нещастя" й заповів, що уряд прийде з допомогою жертвам гураґану.

Невеликий буревій-торнадо перейшов через квебекське містечко Манікакі, що віддалене 70 миль від Оттави, поперевертав чимало домів, понищив багато автомобілів, позривав телефонічні та електричні проводи та позмивав дороги. Дві особи згинули, а 11 осіб поранених. Шкоду обчислюють на один мільйон долярів.

Вимагають заборонити Ліґу оборони

У Ню Йорку існує жидівська організація „Жидівська ліґа оборони", яка домагається, щоб уряд СССР дав дозвіл всім жидам із СССР виїхати до Ізраїля, якщо вони цього бажають. Члени Ліґи чинять різні пакости совєтським дипломатам у Ню Йорку. Тепер совєтська постійна місія при ОН звернулася до уряду ЗДА, щоб він „поставив поза законом" Ліґу. Совєтські дипломати домагаються, щоб американський уряд видав закон, який забороняв би демонстрантам наближатися на 500 стіп до дипломатичних місій, у тому в першу чергу до совєтської, яка й так є під постійною охороною американської поліції.

Американський уряд не відповів нічого на совєтську дипломатичну ноту, але американські газети підкреслюють, що Ліґа є добровільною організацією й уряд ЗДА не має основи її розв'язувати чи „ставити поза законом".

АЛБЕРТСЬКИЙ УРЯД УЗГІДНИВ ДОПОМОГУ ДЛЯ ФАРМЕРІВ

Албертський уряд узгіднив з федеральним урядом співпрацю в розділюванні допомог албертським фармерам, яким фармування не виплачується. Фармери можуть дістати позику на купно землі, щоб збільшити продукцію фармерських продуктів й піднести прибутки з фарми; продати свою фарму й перейти на пенсію; молодим фармерам дати спроможність купити фарму й розпочати господарку; брати участь у передшкільному курсі, де можуть навчитися, крім фармарства, теж найновіших метод плекання рогатої худоби, овець, свиней, ітд. Федеральний уряд призначив на допомогу бідніщим фармерам на протяг семи років 150 мільйонів долярів. До тої суми мають провінції додати ще свої фонди для збільшення суми для фармерів їхніх провінцій. Очевидно, що з цеї федерально-провінційної допомоги можуть користати лише ті фармери, які захочуть.

Докладний плян федерально-провінційної допомоги фармерам буде проголошений незабаром.

Інші канадські провінції здержуються від принимання федерального пляну, доки не перевірять, після заведення цього пляну в Алберті, як той плян виглядає на практиці.

Мороз знищив посіви в Онтаріо

10 червня в 15 місцевостях в Онтаріо був мороз. Температура впала місцями до 27 ступнів. Наслідком морозу змерзли тютюнові рослини, помідори, фасоля та інші рослини. Дещо потерпіли й овочеві дерева, але в садах мороз не вчинив надто великої шкоди. Найбільше потерпіли тютюнові рослини.

Докладної оцінки шкоди від морозу ще не переведено, тимбільше, що деякі рослини відростуть. Одначе побоюються, що тютюнові рослини не віджиють. Онтарійські фармери, що вирощують тютюн, звичайно мали з тютюну понад 130 мільйонів долярів прибутку. Частину шкід від морозу покриє обезпечення.

Повені в Алберті

Зливні дощі, що падали минулого тижня в деяких околицях Алберти, причинилися до піднесення рівня води в албертських ріках та потоках. Норт Саскачеван рівер загрожував виливом в Едмонтоні, де була загрожена низько положена над рікою дільниця. Вода в ріці піднеслася майже на 27 стіп понад звичайний рівень. Лише 5 цалів недоставало, щоб вода вийшла з берегів. Усі мешканці загроженої повінню дільниці були приготовані до евакуації. Але дощ перестав падати й вода в ріці опала.

В деяких місцевостях виступили з берегів річки Пембіна, Клірватер та Паддл, які позаливали бусусідні поля зі збіжжям.

Копальня в Судбурі нищить рістню

Сірчані ґази з копальні нікелю в Судбурі, Онт. знищили всі дерева в промірі 30 миль та пошкодили всі рослини на просторі 720 квадратних миль. Кваси з копальні затруїли воду в промірі 50 миль та знищили всі риби в 33 озерах, що є поблизу копальні.

УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛ У ХОРВАТІЇ

В Хорватії вийшло перше число нового журналу Союзу русинів українців у Хорватії „Нова думка". Журнал видає письменник і публіцист В. Костельник. Журнал присвячує багато місця оглядам життя українців у Югославії. Читачі журналу то головно члени сільських відділів Союзу русинів-українців.

ТАНЦЮВАЛЬНА ШКОЛА при катедрі св. Йосафата в Едмонтоні. І-ший ряд зліва на право: А. Федина, Х. Салук, Т. Новочін, Д. Самоїл П. Маланчук, П. Самоїл, Й. Гевко, М. Бойчук, П. Сивенька, П. Баланчук, М. Бойчук, Дж. Яковчак, М. Федина, М. Гальберт, С. Зила, Ш. Яковчак і М. Поренчук. ІІ-гий ряд: Х. Байрак. А. Шевчук, Т. Заблоцька, Ю. Ґурба, М. Ґулька, Р. Федина, Ґ. Ґурба, В. Амброз, В. Ґіль, З. Войновський, М. Новохін, П. Ґордуліц, Д. Костюк, М. Шеремета, Б. Зила, Б. Ґой, В. Ковальчук, о. Ю. Ковальський. ІІІ-тий ряд: о. Р. Ганкевич, А. Запісоцька, Х. Зосняк, Д. Запісоцька, Л. Савчин, Т. Гальберт, К. Хмелик, М. Шевчук, Л. Зосняк, Я. Чесняк, Л. Павловський, Т. Сивенький, К. Яковчук, Б. Павловський, А. Баланчук, В. Заблоцький. IV-тий ряд: М. Карсон, Р. Поренчук, М. Байрак, І. Попович, Д. Синенький, Дж. Карсон, Р. Лозинська, Д. Лозинська, Б. Амброз, А. М. Ілечко, М. Федина, М. Костюк, Р. Байрак, інструктор Д. Івасюк. V-тий ряд: Ґ. Гевко, М. Небожук, Д. Сімон, Т. Сиротюк, В. Туппер, А. Самоїл, Б. Амброз, А. Саганська, Л. А. Снятинчук, С. Костюк, Б. Гура, Т. Міро, В. Ґой. V-тий ряд: А. Мельничук вчителька, Л. Хмелик, М. Чиковський, Х. Запісоцький, Ш. Федина, Т. Муха, С. Костюк, Т. Байрак, Л. Стефанюк, Т. Чорний, Л. Король, Р. Снятинчук, М. Пальсат, Б. Шибіцький, Дж. Пальсат, Б. Снятинчук, К. Шеремета, Д. Король, М. Шевчук. Немає на знимці: Е. Гулька, Р. Герський, М. Пилип, М. Пилип. фото: „Академія"

Коротки вістки

Албертський прем'єр П. Лоґід заявив, що албертський уряд подарує албертським індіянам 100,000 дол., які попередний уряд Алберти дав індіянам у формі позики.

Фахівці від сільського господарства пояснюють минулорічну язву хробаків, що появилися були минулого року на полях Алберти тим, що в багатьох околицях Алберти виростають лише самі рослини ріпака, що пособляє поширені шкідливих хробаків.

Саскачеванське міністерство природних багатств плянує впустити цього року до саксачеванських рік та озер 31 мільйонів різного роду риб.

Канадська радієва та телевізійна корпорація Сі-Бі-Сі дістала від федерального уряду 10.6 мільйонів долярів на будову окружної радієвої та телевізійної станції в Ванкувер.

Федеральний уряд виплатив досі 5,730,000 дол. на розвиток нового літака Де Гавілленд ДГС-7, який зможе підноситься з дуже короткої розгонової дороги.

В Канаді є 2,300 фармерів, що вирощують цукрові буряки на 81,050 акрах. В цьому році, як і в минулому, фармери дістануть по 15.98 дол. за тону цукрових буряків.

Від 1 січня до 17 червня канадські фабрики автомобілів випродукували 743,693 автомобілів, прибл. 50,000 більше, як в тому самому часі минулого року.

Сім канадських летунських компаній: Ер Кенада, Сі-Пі-Ер, Істерн провіншел ервейс Нордер, Пасіфік вестерн ерлайнс, Квебер і Трансер мали разом у минулому році 68,200,000 дол. прибутку, на 15.6% більше, як в 1970 р. Літаки тих компаній перелетіли протягом року 930 мільйонів миль.

Якась жінка вимагала від банку в Ванкувер 250,000 дол. окупу, погрожуючи, що висадить у повітря будинок банку, якщо не дістане грошей. Поліція евакувала 200 осіб із сусідних будинків й перевела обшук у банку, але бомби не знайшла. Тепер поліція шукає за жінкою.

Президент ЗДА Р. Ніксон заповів, що американські та північно-в'єтнамські переговори, що були зірвані, після північно-в'єтнамської офензиви, будуть продовжуватися в місяці липні.

Президент ЗДА Р. Ніксон призначив дотеперішного головного командувача американських військ у В'єтнамі ген. К. Абрагама шефом штабу всіх американських військ на місце ген. В. Вестморелена, який переходить на пенсію.

Японія призначила 32 мільйони дол. на студії американським студентам, що захочуть студіювати в Японії та японським студентам, які схочуть студіювати в ЗДА. В той спосіб японці хочуть бодай частинно віддячитися ЗДА за допомогу, яку ЗДА дали Японії після минулої війни.

В ЗДА було в 1971 р. 253,000 лікарів. Із них лише 156,199 належали до американської медичної асоціяції. Інші не хочуть належати, бо кажуть, що асоціяція не заступає належно справ лікарів.

Етіопський цісар Гейле Селясіє відвідав могилу французького президента Шарльз де Голя.

27 липня „УВісті" не вийдуть

„Українські Вісті" в четвер, 27 липня не вийдуть. В той час працівники нашої газети матимуть літній відпочинок.

Чергове число опісля вийде в четвер, 3 серпня.

СЬОМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
16 липня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 116

Брати, ми, сильні, мусимо носити немочі безсильних, а не собі догоджувати. Кожний з нас нехай догоджує ближньому на добро для збудування.

Бо й Христос не собі догоджував, а, як написано: зневаги зневажаючих тебе впали на мене.

Бо все, що перше написано, на науку написано, щоб ми через терпеливість і потіху Св. Письма мали надію.

А Бог терпеливости і потіхи нехай вам дасть, щоб ви однодушно, одними устами, славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Для того приймайте один одного, як і Христос прийняв вас у славу Божу.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 33

Як Ісус ішов звідтіля, то йшло за ним двоє сліпих, що кликали та говорили: „Змилуйся над нами, сину Давидів". Коли ж він увійшов до дому, приступили до нього ті сліпці. І Ісус запитав їх: „Чи віруєте, що можу вам це вчинити?" Вони відповіли йому: „Так, Господи".

Тоді доторкнувся до їх очей і сказав: „Нехай станеться вам по вірі вашій!" І відкрились їм очі. А Ісус заказав їм, кажучи: „Глядіть, щоб ніхто не довідався". Та вони, як відійшли, розголосили про нього по всій тій околиці.

Коли ж вони виходили, ось привели до нього біснуватого німого. Як же він вигнав злого духа, німий промовив. А народ дивувався і говорив: „Ніколи не було таке в Ізраїлі". А фарисеї говорили: „Силою князя бісовського виганяє біси".

І проходив Ісус по всіх містах і селах і навчав у їх божницях і проповідував євангелію царства та й сціляв усяку недугу й усяку слабість.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ЗУПИНКА В РИМІ

Не знаю, чи хтось із тих, що побували з відвідинами в Римі, пробував колись у час посиленого вечірного руху на римських дорогах дістати таксіку. Звичайно то майже неможлива річ, бо всі таксівки заздалегідь замовлені й возять тих, що замовили собі таксівку заздалегідь. А ви ждете біля місця постою таксівок, киваєте рукою переїзджаючим таксівкам, яких водії лиш махають руками на знак, що вони зайняті й не можуть вам послужити. Таке було й зі мною, як наша група прибула з Еспанії до Риму й після відбуття немилої санітарної контролі на римському летовищі, поїхала на нічліг до гостинниці еспанських черниць недалеко Ватикану. Тому, що я мусів поладнати справу дальшого польоту нашої групи з Риму до Тель Авів, я висів на одній з центральних площ Риму, де було місце постою таксівок й почав розглядатися за таксівкою. Одначе таксівки не було, а й ті, що приїздили сюди, то їх водії підходили до телефону, що був у будці поблизу, телефонували кудись й від'їздили. Я звертався до кількох водіїв, щоб мене відвезли, але кожний відмовлявся, що він вже скорше замовлений і мусить їхати, щоб забрати свого пасажира. А мені постійно радили ще троха підождати, бо незабаром певно прибуде якась вільна таксівка. То незабаром тревало більше, як пів години. Я дзвонив двічі до бюра таксівок й там мене запевнили, що назабаром таксівка таки приїде, задзвонив відтак до бюра Сі-Пі-Ер та сказав їм, що я туди певно приїду, щоб на мене обов'язково ждали. Врешті надїхала таксівка й зупинилися біля мене. „Отче („падре"), то по вас" — сказав водій, відчиняючи ввічливо двері таксівки. Я йому сказав, що спішуся до бюра летунської лінії Сі-Пі-Ер й тому дзвонив аж два рази до бюра таксівок. Він мене заспокоїв, що мене завезе туди дуже скоро. Й дійсно він поїхав спокійними бічними вуличками, де майже не було автомобілів. Лиш тут і там він перетинав рухливу вулицю чи площу. Водій був дуже інтелігентний і знав добре Рим. По дорозі він оповідав мені історію деяких будинків чи площ, подаючи нераз дуже цікаві подробиці. Він звернув мені увагу на золотаве листя дерев, що купалося в холодних променях заходячого сонця, на гарно вдержані римські травники, на яких тут і там квітли ще пізні осінні квіти та на продавців овочів, що стояли поруч столиків із зеленим та синім виноградом, великими золотими яблуками та грушками та вкритими срібною росою темно-синіми сливками. За розмовою з водієм я навіть не счувся, як ми опинилися в елегантній дільниці Риму, де приміщені бюра великих летунських компаній та подорожних бюр. Водій скоро знайшов на вулиці Барберіні бюро Сі-Пі-Ер й висадив мене, бажаючи мені милого побуту в Римі та щасливої дороги.

Я зайшов до бюра, де ввічливий урядовець таки троха нетерпеливився, бо його товариші праці пішли додому вже більше, як годину тому, а він терпеливо ждав на мене. Я пояснив йому коротко, про що йдеться й росказав йому про нашу санітарну контролю. Він мене заспокоїв й розсміявся, як я йому сказав, що мав би йти другого дня до міського лікаря, щоб підтвердив наші посвідки щіплення. Сказав мені теж, що ми могли були летіти таки того самого дня до Тель Авів з римського летовища, бо в четвертій годині пополудні полетів літак ізраїльської лінії „Ал Елі" до Тел Авів майже порожній. Очевидно, ми повинні були з ним порозумітися заздалегідь, він був би все поладнав й нам не треба було переходити немилої контролі та ночувати одної ночі в Римі. Я йому сказав, що едмонтонське бюро Сі-Пі-Ер замовило для нас місця через бюро „Ал Ел" в Ню Йорку, але відтак дістало відповідь, що на тому літаку не буде місця й тому казало нам ночувати в Римі та шукати на другий день іншого літака. Він засміявся, що, видно між Едмонтоном та Ню Йорком нема добрих зв'язків у справі місць на літаках й почав телефонувати до різних летунських компаній в Римі, шукаючи для нас місця на літаку. За якийсь час знайшов й переказав телефоном імена нашої групи. Він не хотів міняти квитків, які були виписані на іншу летунську лінію, бо то було би забрало багато часу, лише перекреслив назву виписаної летунської лінії й написав рукою ТВА (Транс Ворлд Ербейс), прибив печатку й за кілька хвилин вся справа була поладнана. Він пояснив мені, що поїдемо великим літаком американської лінії ТВА, т.зв. „джамбоджетом". Вправді звичайно на тому літакові квитки коштують дещо більше, але тому, що ми велика група, а на літаку вільні місця, компанія погодилася перевезти нас за звичайну ціну. Після того попрощався зі мною, побажав мені щасливої дороги, викликав мені таксівку й я залишив бюро Сі-Пі-Ер.

По дорозі я ще вступив до двох крамниць й купив собі деякі речі потрібні в дорозі, бо мені вже було ясно, що моя підручна валізка поїхала кудиінде й я мушу обходитися в дорозі без неї.

Відтак я відвідав ще коротко о. монс. М. та подякував йому за замовлення приміщення та автобусу, як теж за висилку на летовище о. А. Глинку, який нам усім став дуже в пригоді. Умовився з ним теж про наші відвідини Риму в поворотній дорозі. О. монс. М. сказав мені, що якраз в тому часі, як ми будемо вертатися з Єрусалиму відбудеться посвячення церкви Св. Сергія і Вакха й радив нам прискорити на один день приїзд до Риму, щоб могти взяти участь в тих торжествах. Я відповів йому, що мушу порозумітися з прочанами, а відтак мушу змінити дату відлиту літака й тоді його повідомлю. Я домовився з о. монс. М., що, якщо я поладнаю всі ці справи й зможу виїхати скорше, то я напишу йому листа, а, кромі того, вишлю йому телеграму. Я попрощався й поїхав до недалекої гостинниці черниць, де наші прочане, вже були по вечері й ділилися своїми враженнями з дотеперішної подорожі. Черниця принесла мені вечеру й, за італійським звичаєм, ще й вино та виноград. Після вечері ми домовилися, що другого дня вранці відслужимо спільно св. Літургію в каплиці черниць й, зараз після снідання, поїдемо на летовище, щоб бути вчасно, бо, ануж знову буде якась санітарна контроля або щось подібного. Приміщення в гостинниці черниць було вигідне, надзвичайно чисто вдержане та досить далеко від гамірних римських вулиць. Ми всі гарно відпочили, вранці всі прочане були приявні на св. Літургії, а відтак попращалися з ввічливими та милими черницями й поїхали на летовище. З нами їхав на летовище знову о. А. Глинка, який і тепер давав нашим прочанам пояснення відносно різних будинків, вулиць та площ Риму. На летовищі вже не було ніякої санітарної контролі. Я пішов до бюра летунської лінії ТВА, де вже знали про нашу групу, переглянули наші подорожні квитки, казали складати наші більші валізи разом, причіпили до них картки Рим-Тель Авів, передали мені відтинки від тих карток, побажали щасливої дороги й ми пішли до тої частини летовища, де подорожні всідають на літаки. Та передтим ще треба було відбути паспортову контролю. Цим разом й паспортова контроля відбулася дуже коротко. Я подав паспортовому урядникові наші паспорти, він їх переглянув, сказав мені стати поруч него й сказати нашим прочанам, щоб переходили через контрольну фіртку, а я мав уважати, щоб між наших прочан не замішався хто інший. Наша група перейшла, я подякував чемному урядникови за його ввічливість й пішов з усею групою до тої частини летовища, де мав приземлитися великий літак американської летунської компанії ТВА — „джамбо-джет".

Російський католицький єпископ відвідав СССР

Хто такий єпископ Андрей Катков? Це москаль, уроджений 1916 р. в Іркутську, висвячений у візантійському обряді як монах латинського чернечого згромадження отців Маріянів на священика, а в 1944 році іменований і висвячений на єпископа для росіян-католиків східнього обряду, яких, мабуть немає в світі більше, як шість тисяч.

Назначений візитатором-делегатом свщ. Конгрегації для Східніх церков для росіян католиків по всьому світі, крім СССР, святителем кандидатів на священиків східнього обряду та консультором Конгрегації для Східніх церков.

З функцій, що їх виконує єпископ Андрей виходило б, що він-росіянин, що стоїть на послугах „чорносотенного Ватікану" є ні менше ні більше а „враг народа", „зрадник" православія, „вислужник капіталістів".

І ось отой католик їде в поїздку до СССР і то не як світська людина, а таки як єпископ католицької церкви.

Він дістає дозвіл і їде до Москви як гість Московського патріярха Пімена, який його запрошує. Запрошують того, що є дійсним головою Російської греко-католицької церкви, тобто є, по термінології москалів, „ненависний уніят".

Мало цього. Він відвідує багато місцевостей, бере участь в різних церковних церемоніях. В Москві просили його до численних церков, де його вітали як єпископа; просили його голосити проповіді і уділювати архиєрейського благословення.

Єпископ Катков відвідує богословські навчальні заведення в Загорську, Ленінграді та в Москві. В Ленінграді бере участь у відкритті академічного року в Богословській академії як почесний гість, а митрополит Никодим просить його благословити кандидатів на священиків, які щойно вступили до академії.

Був навіть свідком-учасником уділювання св. тайни Хрищення в катедрі в Одесі.

Сказавби хтось: „Це ж неймовірне" Українську католицьку церкву і совєтський уряд і Православна російська церква знищили і поставили її поза законом, а тут так приязно трактують москаля-католика-єпископа?

І за що знищили українську католицьку церкву? За те, що вона „уніятська", за те, що вона в злуці з Ватиканом. А то, ж „зрада народу", то „вороже буржуазно-націоналістичне служіння чужим імперіялістам". Але то так лише тоді, коли то робить зненавиджений москалеві українець. Коли ж докладнісінько те саме робить росіянин, тоді його приймають як достойного гостя.

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

9-го липня: Архиєрейська візитація у Сван Плейн в год. 10:00 рано. Архиєрейський молебень год. 5:00 пополудні Глен Елдер.

12-го липня: Празник Петра і Павла — Канора, Саск. Під час архиєрейської св. Літургії уділення Чину діякона для піддиякона Степана Курівчака з Саскатуну.

16-го липня: Архиєрейська Служба Божа і канонічна візитація в Мелвил, год. 10:00 рано.

17-го липня: Преосв. Кир Андрей візьме участь у консекрації єпископа Рой у Ст. Боніфас, Ман.

23-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у церкві в Келегир, год. 10:00 рано.

30-го липня: Архиєрейська Служба Божа і візитація у Волверін, год. 10:00 рано.

Богослуження: липень - серпень

о. ШИНДЮК
9628 - 107 Ave.
Grande Prairie
Tel.: 532-7017
6. — Норт Стар
9. — Окситуан
16. — Гайнс Крік
23. — Ріно

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
9. — Айрон Ривер год. 10 рано храм, спільний обід.
12. — Глендон год. 10 рано
16. — Боннивил год. 10 рано. Катехизація молоді 3 - 16 липня. Перше св. Причастя.
23. — Ст. Павль год. 10 рано
30. — Боннивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
9. — Восетна 10
16. — Параскевія 10
23. — Смокі Лейк 10
30. — Смокі Лейк 10 (храм)
6. серпня — Радвей 10

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
9. — Рочфорт Брідж (храм. праз) год. 10
16. — Чергіл год. 10.30
23. — Менлі год. 10.30
30. — Елсон год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11129 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1478
7. Св. Івана Хрест. — Восток св. Мих. Всен. 9 рано, Сл. Божа 10
9. — Ст. Майкел
12. Петра і Павла — Делф год. 9 р. Всен., Сл. Божа 10 р.
16. — Восток св. Михайла
23. — Лемонт

о. Ол. Захарієвич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
9. — Голден 8.30 р.; Коперник 10.30 р.
16. — Голден 8.30 р.; Голден-фарми 10.30 р.
23. — Голден 10.30 р. співана
30. — Голден 10.30 співана

Від 24 липня до 5 серпня в Голден відбудеться катихизація дітей під проводом Сестер Служебниць з Мондеру. Проситься батьків з парафії Голден і околиці (Коперник, Голден-фармів, Дейзленд) посилати або привозити дітей у шкільному віці на катихизацію. Під час катихизації буде приготування дітей до першої св. сповіді.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
9. — Атабаска 9
12. св. Петра і Павла — Росінгтон 10 р.
16. — Річмонд Парк 9
23. — Атабаска 9; Бойл 11.30
30. — Просперіті 9, Фрейнс 11

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
9. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10 Плейн Лейк 11.30
30 — Ту Гилс 10
6. серпня — Ту Гилс, год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
9. — Файделиті 10
16. — Мирнам 10
23. — Ллойдмінстер 10
30. — Моркемб 10; Бовелон 11.30

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
9. — Равндгіл 9; Кемровз 11
16. — Гей Лейкс 10
23. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
30. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11
6. серпня — Равнд Гіл 10 празник

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
9. — Редвотер г. 9; Федора 10.30
16. — Редвотер 9; Вог 10.30
23. Архиєр. відвідини — Редвотер год. 10
30. — Редвотер г. 10

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
9. — Стрий
12. Петра і Павла — Сокаль
16. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
9. — Іннісфрі XI ренч 10 рано.
16. — Ренфурлі 10 рано празник.
23. — Іннісфрі місто 9.30 рано.
30. — Менвіл 10 рано.

Сестри Служебниці будуть учити катехизм дітей в Іннісфрі-місті від 16 до 23 липня.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
9. — Дервент 10.30; зак. катихізації.
12. — Дервент 10. Св. Ап. Петра і Павла
16 — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30. зак. катихізації.
23. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30. празник Св. Ольги
30. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
9. — Арран - місто 9 рано; Байт Біч 10.30 співана Сл. Божа
12. Св. Ап. Петра і Павла — празник в Арран Весна (фарми) - Арран - місто 8; Арран Весна 10 співана Сл. Божа
16. — Арран - місто 9 Сл. Божа; Пеллі 10.30 співана Сл. Божа; Арран - місто 3 попол. Вечірня
23. — Пеллі 9 Сл. Божа; Арран - місто 10 співана Сл. Божа; 3 попол. Вечірня.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
9. — Витків
16. — Норт Батлефорд; Редісон в год. 2 попол.
23. — Медов Лейк
30. — Норт Батлефорд

Свята місія під проводом оо. василіян почнеться в Норт Батлефорді в неділю, 25 червня, о 7-ій годині вечора. У Виткові св. місія почнеться в неділю 2 липня, о 7 год. вечора.

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
9. — Гамболт 9; Леніген 11 рано
16. — Бруно 9; Гамболт 11 рано
23. — Гамболт 9; Бруно 11 рано
30. — Гамболт 8; Волверін 10 рано архиєрейська Літургія.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

9 липня, неділя 6 по Сош. Давида

12 липня, середа Петра і Павла ап.

16 липня, неділя 7 по Сош. Якинта

23 липня, неділя 8 по Сош. **† Антонія Печер.**

30 липня, неділя 9 по Сош. Марини

Григоріянський календар:

9 липня, неділя 7 по Сош. Панкратія

15 липня, субота † Володимира Великого

16 липня, неділя 8 по Сош. Антиногена

20 липня, четвер Ілії прор.

23 липня, неділя 9 по Сош. Трофима

30 липня, неділя 10 по Сош. Сили

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

МУДРІСТЬ СВОБОДИ

о. Микола ДЯДЬО

Господь Бог наділив нас свобідною волею; свободою самим рішати, чи ми чогось хочемо, чи не хочемо; чи хочемо цього, чи противного. Лише будучи свобідними, можемо вибирати: полюбити Бога чи когось або щось поза Ним.

Але ми знаємо, що нашу свободу можуть обмежувати зовнішні фактори. Людська воля є сліпою силою. Вона діє лише тоді, коли розум подасть їй мотиви, чому вона повинна хотіти чи не хотіти. Якщо розум, по роздумі, прийде до висновку, що щось добре, тоді воля каже: „я цього хочу", хоч могла б сказати: не хочу, але це майже не трапляється.

Тому все, що впливає на ясність ума чи на його рішення, впливає посередньо і на волю та її свободу рішення.

Той факт признає і Боже, й людське право. Жоден справедливий суд (виключаючи комуністичний) не покарає за вбивство людину, якщо вона докаже, що доконала свого вчинку без наміру або в такому душевному стані, що затемнив нормальне ділання розуму. Також не піде до пекла людина, що поповнила матеріяльно тяжкий гріх, але без застанови і повної свідомости і рішення волі, бож не наміряла заперечити Бога і Його закон, а тим самим розум не був спроміжний виробити собі суду про моральну вартість вчинку.

«Коли ви перебуватимете в моїм слові, ви дійсно будете учнями моїми і спізнаєте правду і правда визволить вас» (Івана 8,32).

Ми свобідні, але диявол вміє використати нашу свободу і загнати нас в рабство гріха.

Христос нас визволив на те, щоб ми були свобідні. Тож стійте і під кормигу рабства не піддавайтеся знову (2 лист до галатів 5,1).

Ісус пояснив, що прийняття Його науки звільнить нас з неволі гріха. Це зрозуміла річ, що ми не можемо дивитися на світ очима Ісуса Христа, оцінювати все згідно з Його розумінням вартостей і дальше бути рабами диявола. «Не можете двом панам служити».

Свобода — то не є дар, що його дістаємо раз назавжди. Кажуть, що ціна політичної свободи — це вічна сторожкість. Якщо це правда про політичну свободу то подвійно більше є воно правдивим про духову свободу. Жити за наукою Христа — цього не осягнемо самим рішенням волі. Стояти в Його правді можна лише тоді, коли безустанно будемо старатися що раз краще її собі присвоювати. Лише тим способом можемо встоятися в нашому християнстві і вдержатися при житті в зісвітченім оточенні.

ЩО ВПЛИВАЄ НА НАС?

На наш розум має вплив те, чим його кормимо: щоденна преса, магазини, телебачення, що базується на секуляризмі. Що ми читаємо, бачимо, чуємо, не мусить бути злим. Воно навіть має свою вартість. Але воно абсолютно не бере під увагу надприродности. Воно зорієнтоване лише на ТУТ і ТЕПЕР, і дуже часто людські короткотриваючі вартості заступають вічні.

Якщо хочемо зрівноважити те, що Боже, з тим, що нам дає світ кожного дня, мусимо багато читати. Наш зріст у знанні Христа і Його науки мусить йти в парі зі знанням світа й його справ.

Коротка недільна проповідь (а тепер люди лише такої хочуть), не зрівноважить того, що нам говорить світ через цілий тиждень. Тижневик ледве чи зрівноважить те, що пише і чим годує своїх читачів щоденник, який любимо читати.

Ми мусимо читати більше таких часописів, книжок, тижневиків і місячників, що заострюють наш щоденний погляд на світ поглядом Христа. Ніхто з нас не аж такий занятий, щоб не знайти 10-15 хвилин денно для власної душі. День має 1440 хвилин; 15 з них для власної душі — забагато? На рік це було б 90 годин. Здивуєтеся самі, як це поправить вашу власну душевну настанову.

А що читати? Передовсім Біблію, духовні книжечки, яких і в нашій мові є вже поважна кількість. Хоч воно й духовне, але не читаймо такого, що нас не інтересує, бо втратимо смак до духовного читання взагалі.

У великій мірі ми є такими, якою є наша лектура. Читання годує наш ум, як оператор „годує" компютера. Як хочемо держатися Христа і Його науки, якщо хочемо задержати свою духову й інтелектуальну свободу, мусимо безустанно читанням відкривати безмежні багацтва Христових правд.

ВНУТРІШНІ ПЕРЕШКОДИ

Зворушення і пристрасті приносять спустошення у свободу волі тим способом, що затемнюють ясність осуду розуму про те, чи щось добре чи зле, чи чогось варто бажати, чи ні.

Такі зворушення, як страх і турбота чи нагальна статева пристрасть, може дуже завважити на ясності розуму і вповні свобідному рішенні волі. Для приміру: мужчина доброї вдачі краде, бо має страх за незаплачені довги і боїться, щоб через це родина не втратила доброго імені

Було б великим нерозумом для нас старатися знаходити „виправдання" для наших злих вчинків: лише Господь Бог, і лише Він єдиний, знає, коли й наскільки обставини мали вплив на рішення нашого розуму й волі. Але для нас повинно бути потіхою, що ніхто з нас не втратить неба, якби вчинив гріх, без змоги свобідно і свідомо рішитися.

Та не тільки окруження впливає на наш розум і на нашу волю. Господь Бог також може і впливає на нашу свободу. Без знищення нашої волі Господь так впливає на природний біг обставин, що воно виходить нам на добро без нарушення прав інших.

Якщо ми маємо таку волю, що прислухується до доброго не менше як до злого, і якщо в нас є бажання робити те, що добре, що чесне, ми можемо бути певними, що в багатьох випадках „Божа рука" кермувала нами й довела до того, що ми свобідно рішилися на те, що згідне з Божою волею.

Ісус Христос рішився стати людиною, терпіти й умерти, щоб нам помогти спастися. Річ ясна, що Він вживе менше драстичних, невидимих способів, щоб скріпити нашу волю, щоб вона вибрала те, що добре й хосенне для нас з огляду на вічність.

«Ви бо, брати, покликані до свободи; аби тільки свобода ваша не стала приводом до тілесности» (Лист до галатів 5,13) .

Може, для людей гордих, що думають, що все добре, що вони в житті зробили чи ще зроблять, є їх виключним власним зусиллям, це може бути для них упокорюючою правдою, що 99 відсотків порушень волі до добра прийшло від Бо-

(закінчення на стор. 3.)

Богослужби на Єпархіяльній оселі Вобман

Підчас літнього табору на Єпархіяльній оселі Вобман в неділю, 9 та 16 липня будуть Служби Божі в год. 12-ій полудня.

о.Б.Снігурович

СПРАВА ЯРОСЛАВА ДОБОША

Ми повідомляли давніше про арештування в СССР українського студента Ярослава Добоша, який поїхав туди на Різдво у відвідини до рідні. Добош народився в Бельгії й є бельгійським громадянином. В справі його арештування інтервеніювала в совєтському міністерстві закордонних справ бельгійська амбасада й його звільнено з тюрми та відіслано до Бельгії.

Передтим в совєтських газетах появився обширний комунікат із пресової конференції, що відбулася 2 червня в Києві. На пресовій конференції Добош заявив, що він належав до націоналістичної організації ОУН, яка вислала його до СССР для ведення підривної роботи. Добош у своїй заяві на пресовій конференції обвинувачував закордонний провід ОУН та голову світової управи СУМ у Бельгії О. Коваля в тому, що вони вислали його до СССР, щоб він наладнав зв'язки із українцями в СССР, що виступають проти теперішнього комуністичного режиму. Свою довгу заяву Добош мав закінчити на пресовій конференції так:

„Я розумію, що вчинив тяжкий злочин проти радянської держави. Усвідомлюючи це, я під час слідства правдиво розповів про свою ворожу діяльність на Україні. Я сподіваюся, що органи радянської влади приймуть по моїй справі гуманне рішення, враховуючи мою молодість і чистосердечне визнання".

„Я запевняю радянський уряд, що в своєму житті ніколи більше не буду займатися антирадянською діяльністю".

„До того хочу ще додати таке: що, повернувшись в Бельгію, якщо мені нададуть таку можливість, я ніколи не буду робити заяв наклепницького змісту проти Радянського Союзу. Я дякую".

Окремо друкуємо заяву Добоша, яку він склав після повороту до Бельгії та заяву голови світової управи СУМ О. Коваля в справі Добоша.

Припускаємо, що кожний читач зможе собі виробити думку про цілу справу, а ще важніше: кожний зможе собі усвідомити, як совєтська поліція слідкує за туристами, що відвідують СССР. Це останнє повинні мати всі відвідувачі СССР та вважати, щоб через необережну критику тамошніх порядків чи уряду не попасти в конфлікт із совєтською поліцією.

* * *

ЗАЯВА ЯРОСЛАВА ДОБОША

У зв'язку з моєю поїздкою на Україну наприкінці грудня 1971 р., моїм арештом та звільненням мене з ув'язнення, я, Ярослав ДОБОШ, складаю наступну заяву:

1. Моя поїздка в Україну була виключно моєю особистою справою, тобто я ні від кого жодних доручень не мав і не мав на меті будь-яких політично-розвідочних цілей. Моєю ціллю було побачити Україну й життя українського народу. Візу на виїзд в Україну я отримав на протязі двох тижнів від совєтської амбасади через подорожне бюро „Галітур" з важністю на два тижні. Користаючи з шкільних ферій, я вибрав передсвятковий час на цю поїздку.

2. Зібравши перед тим з преси і від знайомих, що їздили до СССР інформації про відомих українських культурних діячів, я намітив в міру можливости зустрітися з ними. Ніяких т.зв. домовлених „паролів" я до них не мав. Крім моєї родини в Бельгії, ніхто не знав, що я їду на Україну. Прибувши в Україну, показалось, що позбирані мною з різних публікацій адреси не всі були дійсними. Щойно на місці я попав припадково на деякі адреси і познайомився з людьми, прізвищ яких я передше і не чув. Зустрівшися з деким із них, я мав розмови загального характеру, які нормально не можуть пошкодити даним людям.

3. Натрапивши на фотовідбитку машинопису відомої праці Святослава Караванського: „Словник Рим", а теж книжку Івана Дзюби: „Звичайна людина чи міщанин", видану Держ-Видавом УРСР, та „Поезії" Богдана Ігоря Антонича, друковані в Україні, фотознімки Валентина Мороза і Василя Стуса, я попросив ці речі для себе, не вбачаючи в тому жодного злочину чи небезпеки, піскільки це легальні речі з ділянки культури.

4. Щодо приписуваних мені грошей, то це не відповідає правді, що я отримав їх від О. Коваля. Зрештою, його взагалі не було в тому часі в Бельгії. В часі вакацій я працював і заощадив гроші на мою поїздку, дещо отримав від батька, а більше від нікого. Побачивши життєві умовини людей, з якими мені доводилось стрічатися, я подарував декому невелику решту моїх грошей, що осталися після скорочення мого побуту на Україні.

5. В поворотній дорозі з України, дня 4 січня 1972 року на граничній контролі в Чоп не заквестіонували везених мною матеріялів. Щойно, коли поїзд виїхав кілометер поза станцію, спинено його і тоді двох цивільних урядовців з КГБ і двох у військовій формі притримали мене під претекстом, що мої документи не є в порядку, бо печатка на візі неточна. Вони замкнули мене в кімнатці готелю в Чопі разом із незнайомим, який розказував про себе, що його притримано за „пачкування золота". Мені було ясно, що це агент КГБ, який сторожив мене. Слідчі, з яких мені відомий кап. КГБ Майборода, допитували мене в Чопі три дні, щоб довідатись від кого я отримав ці матеріяли. Я вигадав розповідь, що перед моїм поворотом до дому я зустрів одного незнайомого, який попросив мене забрати цей матеріял до Бельгії і дати його прочитати моїм землякам. Але це, видно, не переконало їх, бо по трьох днях вони мене арештували та перевезли до тюрми у Львові. Допити в Чопі починались перед обідом і тривали до пізної ночі. Тоді я склав заяву, в якій говорилось між іншим таке: заявляю, що я не занимався жодною шпигунською діяльністю, як мене тут звинувачують. Оцим я протестую проти несправедливости в СССР та проти ув'язнення Валентина Мороза, Святослава Караванського та інших переслідуваних і ув'язнених.

6. Допити у Львові переводили спершу старший слідчий по надзвичайно важливих справах капітан КГБ В. Майборода, потім ст. сл. подзв. важ. справах майор КГБ Б. Малихін, допитували рівно ж й інші КГБ-істи як начальник слідчого відділу тюрми при вулиці Миру майор КГБ Клименко, заступник військового прокурора по Львівській області підполковник Зінченко, приїздив теж із Києва підполковник КГБ Чорний. Допитували мене кожного дня до місяця квітня, відтак — рідше. Спершу повторяв я те саме, що говорив у Чопі, не називаючи прізвищ людей, з якими я познайомився під час моєї поїздки. Така ситуація тривала півтора місяця. Майор Малихін наче б зі мною грався, вичисляючи імена українських культурних діячів, також і тих, з якими я зустрічався. Врешті, слідчі органи пред'явили мені точні дані про деяких людей і про мої зустрічі з ними. Після мого заперечування напочатку назвали мені прізвище однієї жінки, яку я зустрічав у Львові й подали деталі нашої зустрічі, які були такі докладні, що я більше не міг відказуватися про зустріч з нею. Тоді повезли мене автом під її хату і там мене зфотографували, долучивши знимку до протоколу. Показували мені 46 статтю карного кодексу, яка обіцяє зменшення кари тим, хто признається до вини. Називали три дальші імена осіб, з якими я зустрічався, мовляв їх арештовано, також додано, що дві жінки, з якими я бачився, є оскаржені, але ще не арештовані. Розпочався натиск на те, щоб я зізнав те, що слідчим органам бажалося отримати як підтвердження від мене. Всі мої намагання притримуватися правди, були безуспішні. Я намагався витримати війну нервів, яку вони розпутували.

Я зрозумів, що КГБ залежить на тому, щоб мене пов'язати з ОУН у характері зв'язкового, а коли з цього нічого не виходило, то КГБ чіпилося до СУМ-у і мого посту в СУМ-і як голови крайової управи, доказуючи всіма способами про пов'язання СУМ з ОУН. Моїх протиаргументів про непричетність СУМ-у і його голови О. Коваля в справі моєї поїздки, до уваги взагалі не бралося.

7. Під час мого ув'язнення мені не вільно було писати ні отримувати іншої літератури крім „Правди" і „Радянської України". Від світу я був взагалі ізольований. Перші відвідини двох делегатів бельгійської амбасади в Москві відбулися 21 лютого 1972 р. Потім мав я ще два побачення з ними. Перед побаченням мені заборонювали говорити про мою справу, бо це мене більше обтяжить. Мабуть і відпоручникам амбасади не було дозволено говорити про суть мого ув'язнення. Розмова з ними велася про погоду в Бельгії, про стан здоровля моєї родини в Бельгії, про політ американців на місяць, про склад нового уряду в Бельгії .Перекладач переводив кожне речення на російську мову. Бельгійські газети і літературу не дозволили мені отримувати.

8. Минуло п'ять місяців, на протязі яких мене шантажовано і трожено, що буду суджений за статтею 57 КК УРСР з карою від 7 до 15 років, а то й карою смерти. 22 або 23 травня прийшли до камери два офіцери і сказали, що в Бельгії йдуть великі намагання про моє звільнення, але це нічого не дасть, бо з цими акціями не рахуються. Кілька днів пізніше казали мені написати листа до Верховного совєта в Москві з обіцянкою ,що коли буду звільнений то не буду вести протисовєтської діяльности. На моє запитання, чому до Москви, а не до Києва я мав би писати, сказали, що ті справи належать там. Мені грозили і показували судові документи українських націоналістів, що були суджені за „шпигунство", були розстріляні або опинилися на Сибірі. Також показували і документи інших, котрі призналися і були звільнені. Вкінці за намовою слідчих і під диктат майора Малихіна я написав письмо до Верховного совєта в Москві.

9. У вівторок, 30 травня приїхали з Києва до Львівської в'язниці один полковник, ім'я якого не знаю та підполковник Б. Чорний. Вони казали, що мого листа в Москві одержано ,але мені не вірять і прохання про моє звільнення небуде більше обговорюване і що я дістану принайменше 10 років в'язниці. Коли я не реагував тоді полковник сказав, що я маю ще одну можливість виходу з положення, а саме піддати себе „самокритиці"на пресовій конференції, розповісти там журналістам, що через мою недосвідченість і виховання в антисовєтському оточенні я попав на злу дорогу, що мій поступок був неправильний але тепер я зрозумів свій „блуд" і помилку та не буду більше заниматися антисовєтською діяльністю. Я не бачив іншого виходу і дав свою згоду. Я дістав від майора Малихіна текст того, що на прес-конференції мав відчитати, щоб переписати його власноручно. Ці твердження слідчих органів дані мені до переписання і перечитання на пресових конференціях були брехливі. Вони були вимушені на мені в часі мого фізичного вичерпання і психічного стану, коли після п'ятимісячних допитів моя воля, з незрозумілих мені причин, постійно слабла. Спочатку була мова, що цю заяву я маю відчитати перед журналістами в Києві, але 31. 5. 1972, мене заставили виступати наперед у Львові перед 20 журналістами. Мою заяву набрали на магнетофонну стрічку і сфільмували мене. Наступного дня відвезли мене до Києва, де день пізніше повторилася та сама процедура в присутності більше як п'ядесять журналістів. Звідти відвезли мене до малого готелю за містом, а дві години пізніше відвідали мене вище згаданий полковник і підполковник Чорний. Вони сказали мені, що СССР втримує добрі стосунки з Бельгією і хоче їх далі зберегти — „тому тебе вивеземо за границю".

10. В Україну я їхав з найкращими намірами, хотів відвідати родину, але не дістав дозволу від „Інтурист", хотів познайомитися з об'єктивною правдою в Україні і ця правда виявилася стократно гіршою ніж я міг її уявити.

11. Вернувшися в Бельгію, я довідався з преси, що у зв'язку з моєю поїздкою багато осіб заарештовано, між ними таких яких я не знав ані не бачив як наприклад В'ячеслава Чорновола, Дзюбу, Сверстюка та інших.

На цьому місці я прошу вибачення в усіх заторкнених осіб, яким я мимовільно міг нанести шкоду.

На кінці хочу висловити мою найщирішу подяку бельгійському урядові за численні інтервенції в моїй справі та за дійсну опіку в час мого побуту у в'язниці та за саме звільнення. Дякую рівнож усім моїм друзям знайомим і незнайомим, що рішучо домагалися мого звільнення, як також звільнення усіх тих, що терплять там внаслідок топтання людських прав і не мають можливости дійсної правної оборони. Стверджую що того рода акції мають велике значення і допомагають ув'язненим.

Ярослав Добош

Бельгія, 12 червня, 1972

* * *

ЗАЯВА О. КОВАЛЯ

Я, нижче підписаний, Голова Центральної управи Спілки Української Молоді в вільному світі, з осідком в Брюсселі, Бельгія, рішуче протестую проти поширюваної брехні радієм і пресою УССР, буцімто я висилав Ярослава Добоша в Україну.

А вже найбільш нахабним і провокативним є твердження КГБ про те, що я давав Я. Довбушеві доручення входити в контакт і то ще „по паролях", дотримуючись конспірації, зустрічатись з Іваном Світличним, Зіновією Франко, Анною Коцуровою, Леонідом Селезненком та Стефанією Гулик і від них одержувати політичну та іншу інформацію з метою використовувати її проти СССР на Заході". А при цьому я мав йому асигнувати 25,000 б. франків та 150 ам. долярів. До тієї самої категорії належить твердження, що Спілкою Української Молоді „фактично керує ЗЧ ОУН під керівництвом Я. Стецька" і що я мав би вже раніше також висилати інших людей в Україну в шпигунських цілях. Перед Я. Добошем КГБ твердило, що я пов'язаний з розвідками НАТО, а також з американською та бельгійською і що вся моя робота полягає на організуванні акцій на Заході проти СССР.

В зв'язку з цими провокаційними інсинуаціями я заявляю наступне:

1. Ані я особисто, ані Центральна управа СУМ не давала нікому доручень (в тому числі і Я. Добошеві) контактуватись будь з котрим відомим, чи не відомим культурним діячем України. Про поїздку Я. Добоша в Україну довідався я аж тоді, коли я повернувся з поїздки з Аргентини і Америки на початку 1972.

2. Ні особисто, ні організаційно ніколи не був пов'язаний з названими Ярославом Добошем діячами, з якими він стрічався в Україні, а тим самим не міг йому передавати доручень, паролів та адрес, чи грошей.

3. Спілка Української Молоді є статутовою легальною організацією в країнах вільного світу, має свої найвищі органи, які визначують зміст і напрям її виховної і культурно-національної праці і діє співзвучно з усіми національно здоровими силами українського суспільства, згідно з девізою „Бог і Україна".

4. Так звану „антирадянську" атмосферу в СУМ викликає саме КГБ, арештуючи і переслідуючи людей в Україні за їхні релігійні і національні переконання, за те, що стають в обороні культурних і історичних пам'яток свого народу. Молодь про це запитує і тим цікавиться.

5. Не за „буржуазну Україну" бореться Спілка Української Молоді, як твердить КГБ, а за Україну, де не було б русифікації, вислужництва, яничарства, де народ (усі суспільні верстви!) могли б вільно жити і розвивати свою ініціятиву, творчість та зростати культурно, як інші вільні народи.

6. Ніколи в моєму житті я не мав ніякого пов'язання з розвідками і нікому не вислуговувався.

ЗА ПРАВДУ БУДЕМО БИТИСЬ!

Омелян Коваль
Голова ЦУ СУМ

КОМЕНТАРІ

УКРАЇНЦІ І ВСЕЛЕНСЬКА ЦЕРКВА

Цього року українці-католики в цілому світі врочисто відзначували 80-річчя уродин Верховного Архиепископа Української Католицької Церкви Блаженнішого Йосифа, що видвигнув на всю ширину справу помісности Української Католицької Церкви, підкреслюючи одночасно наш зв'язок із Вселенською Церквою. Про це говорив у своїй доповіді в часі академії на пошану 80-річчя Блаженнішого Йосифа в Мюнхені, Німеччина, о. д-р Іван Гриньох. Передруковуємо цю частину його доповіді, в якій він висловив цікаві гадки про ролю Української Церкви у Вселенській Церкві. Текст доповіді подаємо за „Українським Самостійником", де була надрукована ціла доповідь о. д-ра І. Гриньоха. Ред.

* * *

Змагаючись за помісність Української Церкви, ми не сміємо забувати, що ми також діти Вселенської Христової Церкви, що є пристанню і доброю матір'ю всіх народів, усіх помісних церков, усього людства. Ця Вселенська мати-церква знаходиться зараз серед розбурханих хвиль цього світу. І вона знаходиться в мандрівці і шуканні. В шуканні найкращих шляхів для сповнення свого, Христом їй даного післанництва. Можливо Божа мудрість керує так нашою Церквою, щоб вона була помічною для цілої Христової Церкви у знайденні шляхів свого оновлення і свого утвердження в теперішньому світі. Колись митрополит Андрей став, як трудолюбивий апостол єдности, передвістив і поставив перші кроки для екуменічного руху і поступового замирення християн. Сьогодні Верховний Архиєпископ Кир Йосиф у боротьбі за помісність Української Церкви визначає шляхи здійснення цієї ідеї. Подумаймо, чи цим своїм задумом і працею над його завершенням не простелює він шляху для цілої Вселенської Церкви, от хоча б для того, щоб розв'язати складну проблему колегіяльности, проблему складного церковного управління в різних країнах світу з його різновидними культурами і суспільними та національними структурами. Ми є свідками того, як у колись уніформній латинській церкві, завдяки літургійній реформі творяться й консолідуються різні обряди, побудовані на культурних і мистецьких первнях окремих країн і народів. Христова Церква стає все більш різновидною у своїх складових частинах. Складність дотеперішнього суворо централістичного управління і багацтво культур та соціяльних структур дасться скоріше розв'язати, переймаючи зразки з християнського Сходу. Коли Західна латинська церква не завагалась у своїй літургійній реформі взоруватись на східніх літургійних зразках, не можна виключати, що прийде час, коли східні синоди та помісність у Східніх церквах стануть зразком далекойдучих розв'язок у майбутньому церковному управлінні в цілій Вселенській Церкві. Взявши до уваги оці можливі розвиткові процеси в дальшому бутті Христової Церкви, ми вшановуємо в Достойній особі Верховного Архиєпископа Предтечу і Передвісника отого ще досі незбагненного нового майбутнього всієї Христової Церкви.

Теперішний керівник італійського уряду, посол Джуліо Андреотті, що промовляв на академії з приводу посвячення собору Святої Софії в Римі, 28 вересня 1969 року, сказав такі знаменні слова: «Не було легко додати до списка, вже й наче повного, римських церков . . . , не було легко долучити до видатного числа наукових і культурних установ, які знаходяться в нашому граді, щонебудь нового. Одначе, саме те сталося: СОБОР, присвячений Святій Софії, і прибічна будівля Українського університету в ізході становлять дві нові появи, супроти яких, і я в це вірю, — християнський Рим та й цілий світський Рим, може й повинен знайти гідну поставу, з признанням і подивом».

Нав'язуючи до цих слів, хочеться сподіватись, що знайдеться колись людина в цьому західному світі, яка скаже: «Не було легко внести у вже утверджену Вселенську церкву чогось нового, нової мислі, нових шляхів. Одначе це саме сталося. Бо Глава Помісної Української Церкви вніс у вселенську християнську скарбницю і нову мисль і вказав на нові шляхи . . . ».

З КАРПАТСЬКОЇ ПОЛОНИНИ ДО ДУНАЙСЬКОГО ГИРЛА

Анна-Галя Горбач

ЗАТОПЛЕНА ЛЕТЯ

Господиня мала причину нарікати. Чотири тижні село стояло під водою, хто мав чамурову хату, тому вона «сіла» просто на землю, сохові однак хати витримали купіль, тільки що їх стіни до висоти, куди сягала вода, набрякли, у м'якому глеї рили «вовчики». Треба було аж до дерев'яно-комишової верстви здряпувати глей й сушити хати, хліви. Оце ми прийшли саме в пору, коли жінки почали місити глей, щоб до осени викінчити всю цю роботу. По хатах з відчиненими вікнами повідсовувані шафи, ліжка. Все добро — на горищах.

Село відгороджене від плавнів греблею, кожен мав пильнувати певний відтинок під час повені. Але одної ночі, вже коли дунайські води почали були спадати, прорвалася в наслідок недогляду чи дір, пророблених водяними щурами, в одному місці гребля і залила село. Люди жили чотири тижні в човнах ,на горищах, у куренях, побудованих на греблі. Від плавнів на колишні городи кинувся буйний шувар і різоха, люди не встигали ще мокру землю своїх городів після відпливу води перекопати, як уже шуваровий бур'ян поліз їм аж під вікна. У ньому наплодилося безліч жаб, що їх тепер виловлювали гадюки. Отож, ми сидимо і придивляємося, як вправно наша хазяйка патрошить рибу, що часами ще б'є сильно хвостом, протестує проти такого трактування. Але сильний удар лезом великого ножа її скоро втихомирює. На запитання, чи не можна її наперед якось заглушити, щоб не мучилася, вона відповідає: «Така ж її доля від Бога, щоб чоловіка годувала». Але раптом чуємо писк з шувару, жінка зривається, шукає ломаку і кричить: «Ой, клята гадюка вже знову душить жабеня!» Іде на писк у город і розмахує по шуварі. На запитання, чи їй не страшно гадюки, відповідає, що треба триматися Божого порядку, бо коли Бог створив світ, то кожній живій істоті дав завдання, а чоловікові помагати жабці в біді, бо вона мала і немічна.

Недалеко та ж церква, баня якої нас манила до себе. На ній, і також на дзвіниці, два великі гнізда чорногузів. Молоді птахи витанцьовують і клекочуть голосно дзьобиками. На наше приємне здивування чуємо обурену відповідь: «Це ж ганьба і встид! Але що ми вже не робили, стягали ті гнізда гаками, нищили їх, а ті чорногузи далі гніздяться! Ой, та церква, то наша біда! Колись, тому 150 років, збудували її три хазяї, а сьогодні ціле село не може спромогтися довести її до ладу!»

Як ми пізніше вичитали з церковної хроніки, прадід нашого хазяїна належав не тільки до засновників села, але також з його ініціятиви побудовано й церкву. Був це багатий козак, що ходив на прощу до Єрусалиму, утримував тісний зв'язок з Іллінським манастирем на Святій Горі, де навіть прожив близько 12 років. Іллінський манастир на Афонській Горі був заснований запорожцями, і пізніше, коли задунайські козаки перебралися на Кубань, він підлягав їхньому піклуванню. Правнук цього, колись видатного, богобоязливого козака, що називався Покора, живе сьогодні як рибалка і не знає навіть грамоти. Кость Покора, однак, має в собі стільки вродженої гідности та інтелігенції, що навіть не знаючи його походження, можна зачислити його до найстатечніших хазяїв Леті. На моє запитання ,чи він знає, що жителі села козацького походження, він відповів: «Ех, батьки наші, привезли нас у цю кляту Летю, самі пішли в землю,

(закінчення на стор. 4.)

Мудрість свободи

(закінчення з стор. 2.)

га. Та Господь Бог, коли це робить, не об'являє нам скільки там було Його ласки, а скільки нашого зусилля. Господь не хоче знеохочувати нас і дає нам нагоду цінити себе за вірність Йому. Але все це є для нас тайною. Навіть для теологів і психологів діяння людської волі оповите таємницею.

Деякі люди кажуть, що немає свобідної волі. Вони не годні погодитися з неясністю; вони хочуть все знати і на все мати докази, а що докази тяжко подати, то вони перечать свободу волі.

«Що б ми не робили, — кажуть вони, — ми робимо, бо мусимо». Однак наша свідомість каже нам, що це брехня. Якщо ми розумово й душевно здорові, якщо маємо можність орієнтації, то знаємо, що в нас приходять хвилини, що ми самі добровільно й свідомо кладемо тягарець на шальку ваги — на добро або на зло.

То правда, що на нас тиснуть обставини, але то також правда, що ми дістаємо Божу ласку. Але не зважаючи на натиски з одної сторони ласки, а з другої сторони на натиски зовнішні чи власні внутрішні, для нормальної людини є вкінці границя — по середині обох впливів, що сама людина має сказати; або так, або ні.

⁂ **Австралія продала** минулого року масла, сира та інших молочних продуктів на загальну суму 93 мільйони долярів. Найбільше продуктів закупила Англія, бо на суму 3 мільйони долярів.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ⁂ Виходить щочетверга в Едмонтоні ⁂ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ⁂ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ⁂ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8

Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ (КУК)

(ЯІ) „Дякую за вибір від себе й від новообраної управи. Старатимемо виправдати працею довір'я до нас. Діловий рік буде важкий, бо висувається праця в комісіях многокультурности. Піддержка й співпраця цілої громади конечно потрібна, бо від того залежатиме наше майбутнє тут" — кінчив своє слово п. Я. Росляк, новообраний голова едмонтонського відділу КУК.

Загальні збори відбулися в двох наворотах (25 травня в авдиторії св. Івана та 23 червня в Українському Народному Домі). Представники складових організацій вислухали вичерпуючих звітів писаря п. Б. Шмігельського, скарбника п. Г. Йопика, імпрезового референта п. Р. Осташевського, голови шкільної ради п. В. Савчука та дотеперішнього голови п. В. Гирака.

Свято української державности, як і минулими роками, відзначено виключно силами молоді. Ті самі виконавці були теж й на Шевченківському концерті.

В часі зборів обговорювано теж справу низького рівня навчання української мови на Албертському університеті та про заходи, як заохотити дітей вивчати рідну мову по школах.

Ще раз видвигнено справу поїздки федерального прем'єра П. Трюдо до СССР.

Велике зацікавлення викликала справа комісій многокультурности, започаткованих албертським урядом та покликування до таких комісій приватних людей, котрі не конче свідомі своїх завдань. Піднесено теж важливість створення провінційного відділу КУК, щоб таким чином створити одність представництва.

В склад нової управи відділу КУК входять: Я. Росляк — голова (Клюб проф. і бизнесменів), д-р В. Гирак — б. голова (ЛВУ), М. Бойко — перший заступник і фінансовий референт (БУКК), В. Підручний — другий заступник і референт зв'язків (СУС), Р. Осташевський — третій заступник і культурно-освітній референт (УНО), М. Сус — четвертий заступник і координатор (ЛВУ), Б. Трильовський — секретар — українська мова (Пласт), Л. Дікур — секретар — англійська мова — (Клюб проф. і бизнесменів), Ю. Маївський — член управи (Студ. організ.), С. Масло — член управи (СУС), контрольна комісія: І. Лагола — (БУКК), Б. Мельничук (СУС), Гр. Братків (УНО).

Номінаційна комісія складається з представників БУКК, СУС, УНО, ЛУКЖ та Клюбу професіоналістів і бизнесменів.

Предсідником зборів був адв. П. Саварин, а секретарював інж. Я. Іванусів.

---o---

Доповідь проф. В. Жили

Д-р Володимир Жила, професор Тексаського університету в Лабоку, завітає до Едмонтону і 16 липня ц.р. о 3 год. попол. в залі УНО (10629 - 98 вулиця) матиме доповідь на тему „Образ Кассандри у творчості Л. Українки". Доповідь улаштовують спільними силами Наукове Товариство ім. Шевченка, осередок на Західню Канаду, та літературно-мистецький клюб.

Проф. В. Жила отримав магістерський диплом у Манітобському університеті, де він тоді вчителював, і науковий ступінь доктора філософії від Українського Вільного Університету в Мюнхені. Тепер він викладає в Тексаському університеті, де очолює комітет у справах порівняльної літератури.

Автор багатьох наукових статтей (у т.ч. англійською мовою) з літературознавства та назвознавства, д-р В. Жила є головним редактором англомовних річників для порівняльної літератури, що вже здобули міжнароднє визнання (досі вийшло п'ять томів). Завдяки його заходам, українська тематика стає складовою частиною цього видання. Сподіваємося, що українське громадянство Едмонтону та околиць масово прийде на доповідь. **Я. С.**

---o---

„Добра воля" гуртує людей доброї волі

(нд) Такі слова сказав Преосвященний Ніл на річних загальних зборах 1-го відділу „Доброї волі", що відбулися 7-го червня в ресторані „Корона". Зборами проводила п-і Надія Крайчі.

Протокол з попередніх зборів відчитала за неприсутню секретарку С. Яхневич, Л. Вацке.

На внесок О. Грабар, що його піддержала О. Чопей, протокол принято без змін. Звіти подавали: касовий — В. Костюк ,культурно-освітньої праці — А. Буртняк, преси — О. Янда, передплати журналу „Наша дорога" — О. Янда. За комітет відвідування хворих звітувала К. Папуга, від телефонічного комітету — А. Дубленко, від базарового — А. Олійник, а від господарського — К. Колтун.

Звіт контрольної комісії подала І. Павликовська, а загальний звіт з усіх ділянок праці дала голова відділу Надія Крайчі.

Внесок номінаційної комісії на вибір нової управи, що його поставила А. Прийма, прийнято одноголосно.

На 1972-73 рік вибрано таких пань до управи відділу: головою залишилася Надія Крайчі, бувша голова — Марія Хаба, заст. голови — Анна Прийма, секретарка — Софія Яхневич, касієрка — Марія Хаба до контрольної комісії вибрані: Ірина Павликовська, Лариса Вацке і Ангелина Прокоп.

До різних комітетів вибрані: культурно-освітний — А. Буртняк, Е. Кривко та І. Горбай; преса — Н. Дмитрук, українська, і М. Демчук, англійська; журналу „Наша дорога" — О. Янда; хроніка — О. Росляк; відвідування хворих — М. Шур, К. Папуга, А. Душка, О. Кондратюк; базар — А Середа, Е. Кривко, А.Буртняк, А. Прийма, М. Семко, А. Качур; розіграшки — М. Крушельницька, А. Прокопчук, А. Олійник, А. Качур; телефонічні повідомлення — В. Костюк, і Е. Куць до музейного комітету — І. Павликовська, О. Федяк, Кучер, О. Грабар, М. Елчин, О. Янда, А. Олійник, О. Манастирська; до номінаційного комітету — А. Качур, М. Крушельницька, Н. Дубленко, А. Олійник, К. Ковтун, а до господарського — К. Муж, Е. Куць, А. Олійник, А. Дутка, М. Левчук, С. Кордубан, А. Качур, Р. Боцян, К. Ковтун, М. Палавюк ,Т. Гевко, М. Боднар, Н. Дубленко, М. Крушельницька, М. Шур, К.Папуга і А. Ільницька.

Як гості були на зборах Преосвященний Ніл, о. Ю. Ковальський, парох і асистент відділу, п-і Л. Слобода і п-і І. Вареница.

Голова єпархіяльної управи, п-і Лена Слобода дякувала за запрошення на річні збори й бенкет, як також за співпрацю членкинь відділу „Доброї волі" з єпархіяльною управою. „Організація виробляє членкинь. Те, що ми маємо добрих провідниць відділів, завдячуємо виробленим членкиням в організації. Ваш відділ має справді багато потенційних членкинь до праці" — сказала п-і Слобода.

Владика Ніл пригадав, що 1-ший відділ почав цього року 30-річчя своєї праці й підкреслив влучність назви відділу „Добра воля", тому, що цей відділ гуртує членкинь справді доброї волі. Владика висловив признання відділові за працю в минулому й поблагословив на дальшу працю.

З черги п-і І. Вареница зложила привітання від другого відділу „Доброї волі". Підчеркнула вагу співпраці обох відділів, доброго впливу, що його мав перший відділ на їх молодший і висловила признання за зрозуміння їх нових задумів і починів. Теж звернула увагу на важливість релігійного виховання у сьогоднішніх часах і вагу співпраці обох відділів у всіх ділянках і проблемах.

Духовний асистент відділу о. Ю. Ковальський висловив признання відділові за те, що „справді мало говорить, а багато робить". Подякував членкиням за працю в минулому для добра відділу, нашої парафії й Української Католицької Церкви та побажав усім гарних вакацій.

Молитвою закінчено збори.

Праця відділу „Доброї волі" у минулому році була многогранна. Однак найбільшу увагу звернув відділ на культурно-освітню працю. Деякі членкині відділу відбули багато поїздок до відділів поза Едмонтоном, воголошували там доповіді й вдержували зв'язок.

В рамцях свого відділу п-і О. Росляк, М. Елчин і А. Буртняк приготовляли на кожні сходини культурно-освітню програму: У вересні звіт голови Н. Крайчі з X краєвого з'їзду ЛУКЖ, який відбувся в липні 1971 р. в Торонто, в рамах конгресу, в жовтні — показ обжинкового стола й виголошення відповідних до звичаїв обжинкових рецитацій, що їх виголосили пані: А. Прийма, О. Росляк і М. Елчин. У грудні п-і П. Іванець розказала про побут в Римі, Люрді і Фатімі й висвітлила фільми зі згаданих місць. В січні — різдвяний вечерок з колядою та виміною дарунків. У лютому д-р Я. Росляк мав доповідь про відродження української держави й значення свята 22 січня. У квітні звітували делегатки про 15-тий єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ, нашої Єпархії, а в травні п-і О. Росляк виголосила реферат у честь матері. Того вечора п-а С. Елчин, яка по однорічних студіях повернулася з Греції, мала доповідь про Грецію, її культуру і звичаї і висвітлила фільм грецьких народніх стро їв.

250 людей на концерті

Річний концерт танцювальної школи при катедрі св. Йосафата відбувся 26 травня ц.р. Влаштував його 2-гий відділ Доброї волі в авдиторії школи Христового Серця. Около 250 людей було присутніх на концерті.

Виступали в часі концерту молоді танцюристи під наглядом і керівництвом Андрія Мельничука і Дениса Івасюка зі школи танків „Шумка". Вони виконали вісім танків: дитячий танок, найкращий друг, привітальний танок, козачок, ластівка танок, гопак і танок-розповідь.

Виступав також дитячий садочок, і ті перший раз. Їх навчала п-і Ліліян Осташевська. Їх поява була прегарна, а їх попис записався глибоко в серцях присутніх.

Як минулими роками, так і цього року в концерті взяла участь молодь катедри св. Йосафата. Вони співали під проводом п. Михайла Іваника. Хор стає ліпшим з кожним роком. Акомпаніювала п-і Діяна Гулька.

Пані Віра Байрак започаткувала програму привітанням гостей від імени голови II відділу „Доброї волі" і представила п. Віктора Федину, який з черги представляв і пояснював поодинокі точки програми.

При кінці концерту представив п. В. Федина вчителів і сказав про кожного кілька слів.

Парох катедральної церкви о. Ю. Ковальський у своєму слові заохочував батьків посилати своїх дітей до школи танків, школи українознавства, до садочку і до хору. Він також вручив дарунки п. Михайлові Іваникові і п-і Діяні Гулька від церковної управи.

П-і Анна Федина подякувала вчителям танків в імені дітей і управи „Доброї волі" і вручила їм дарунки.

Також подякувала всім, що в будь-який спосіб були причасними до школи танків. А було їх багато. Щире спасибі усім.

Вписи на черговий рік будуть у вересні. Якщо хтось бажає інформацій, телефонуйте 466-0627.

---o---

Вислід конкурсу молодого пера – 1972

Управа Спілки українських журналістів Канади повідомляє, що Жюрі III конкурсу молодої творчости у складі: мгр. Аріядна Стебельська, голова, поет Борис Олександрів і д-р Олександра Копач — члени, переглянувши 12 надісланих праць призпало наступні нагороди:

1. нагорода в висоті 50.00 — Микола КУЛІШ за репортаж „Старий, інший світ".
2. нагорода в висоті 30.00 — Марія БАЧИНСЬКА за нарис „Три фази мого життя".
3. нагорода в висоті $20.00 — Любомир ГОСЕЙКО за поезію „Два Місяці".

Нагороджені твори будуть надруковані в наступному числі „Українського Журналіста".

Управа Спілки українських журналістів Канади

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 16 липня:

3год. попол. — доповідь д-ра В. Жили, професора Тексаського університету, на тему „Образ Кассандри у творчості Л. Українки", заходами НТШ та літературно-мистецького клюбу, в залі УНО (10629 - 98 вул.).

З Карпатської полонини . . .

(закінчення з стор. 3.)

а нас тут на наше лихо оставили!» Важке бо і життя такого рибалки: устає вночі, виїжджає човном до своїх сітей і вентирів, везе рибу на далеку базу, вертається пізно додому, гребучи проти вітру звичайно. За те, що в ловлі він бере для родини рибу (тут тричі на день їдять рибу, приправлену всякими способами), стягають з його платні «чорбалик»: певну суму. Краще, ніж батькам за рибу, платять дітлахам за зловлених жаб, що їх скуповують консервні фабрики. Отож, і Лигорко наших хазяїв цілий день з човна викидав вудку з пискарою і ловив у плавнях жаб. Так він собі заробляв гроші на шкільні зошити й олівці. Єдине, що його турбувало, було те, що жаб немає так багато, як риби...

Летянські жінки своїми умілими руками й природчим естетичним смаком можуть змагатися з майстрами мулярського і малярського цеху. Це справжні народні ван Ґоґи; як їх називає Іван Драч. Годинами можна приглядатися, як уміло вони водять щіткою і пензлем. Перед повінню Летя належала до найкращих сіл дельти, сюди заїжджали туристичні групи, щоб подивляти чепурні хати з білими стінами і вимальованими синьою фарбою віконницями та сволоками ганків, обвитих виноградною лозою, коло якої світилися барви городніх цвітів. Тепер роками доведеться летянцям попрацювати, щоб відчистити городи від шувару і різохи. У день нашого від'їзду ми найняли човна, рибалка мусів яких п'ять годин веслувати проти вітру, щоб завезти нас до Сулими.

Був відкритий саме в цей день (15 серпня) сезон стріляння водяної птиці. Отож, повітря було від самого ранку сповнене пахканням і тріскотінням. Нещасні коробайки, лиски, бекасини, бабки (пелікани), що раювали до цього дня, злітали, сповнені жахом, і шукали рятунку в дальніх комишах. Човен просувався поволі крізь густі комиші, де цвіли якісь нам чужі барвисті квіти, що нам їх називав рибалка. Він ще мав по дорозі зловити коня, що від кількох тижнів пасся в табуні на громадському пасовиську — підвищено м у терені серед комишів. Кінь, відчувши небезпеку, показав йому однак задні копита, перетяв ристю залитий водою видолинок і зник з очей. Троє осіб намучилися і началапалися по воді, доки нарешті загнуздали того коника, що так собі хороше туляв на волі.

Синє небо, перетяте низками чорної і білої птиці, безконечні комиші, що лопотять на вітрі, привітні, майже рідні обвітрені обличчя синьооких чоловіків, жінок і дітей врізуються глибоко в пам'ять, супроводжують нас у дорозі, що стелиться знову перед нами.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ОРБІТ
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

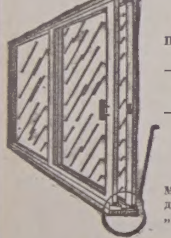

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

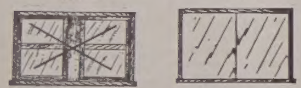

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

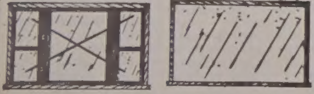

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ОСОБЛИВИЙ КОМІТЕТ АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ ДЛЯ СПРАВ ПРОФЕСІЙ ТА ЗАЙНЯТЬ

26 квітня 1972 р. Албертська леґіслятура ухвалила резолюцію, якою встановила особливий комітет Леґіслятури й дала йому доручення виконати такі завдання:

(а) Перевести огляд обов'язуючих албертських законів, що відносяться до

(і) Нормування справ професій та зайнять;
(іі) Давання дозволів на їх виконування.

(б) Перевести загальну перевірку політики та принципів, що були основою ухвалених законів, зокрема в відношенні до тих професій та зайнять, яким дано власть устійнювати власні правила та виставляти дозволи на виконування професії чи зайняття, у відрізненні від тих, які нормує та на виконування яких дає дозвіл уряд; і

(в) Вислухати з'ясувань від представників асоціяцій, що є заінкорпоровані на основі вищезгаданих законів, або від тих, що є офіційними представниками професії чи зайняття, без уваги на те, чи вони тепер є охоплені вищезгаданими законами, чи ні!

а також предкласти, якщо будуть уважати за відповідне, на найближчій весняній сесії Леґіслятури відповідні рекомендації у відношенні до справ, вичислених вище або з ними зв'язаних. Запрошується всі особи та асоціяції, які хотіли би з'ясувати комітетові своє становище до тих справ, щоб вони це зробили. Всі внески мусять бути подані на письмі й вислані на адресу предсідника комітету на таку адресу:

(Mrs.) Catherine Chichak, Chairman
Special Legislative Committee on Professions and Occupations
513 Legislative Building
Edmonton, Alberta

Остаточний реченець для складання внесків є день 18 серпня 1972. Асоціяції, про які згадується вище в параграфі (в), які до того реченця подадуть свої внески будуть повідомлені, коли вони мають з'явитися перед комітетом, щоб представити свої внески.

(Mrs.) CATHERINE CHICHAK, Chairman,
Special Legislative Committee on Professions and Occupations.

У ПОШУКАХ ЗА ПРАЦЕЮ І ТОВАРИСТВОМ

ЗАЦІКАВЛЕННЯ КАНАДОЮ І ЕМІГРАЦІЙНИМ ЖИТТЯМ ЛЮДЕЙ

Тома КОБЗЕЙ

РЕЛІГІЙНА СПРАВА

Релігійна справа в Канаді, як і національна та політична, стояла слабо.

Священиків було мало, та й ті, що були, не могли багато зробити. Багато українських емігрантів були наставлені, щоб побути в Канаді два-три роки, заробити дещо грошей і вернутися додому. Належати до церковної громади, де треба було платити гроші, щоб оплачувати священика та адміністрацію церкви, охочих багато не було. Та й тодішнє політичне та ідеологічне забарвлення деякої частини емігрантів, як я коротенько згадав вище, не дуже то сприяло розвиткові українського церковного життя. Але що найважніше, не сприяли розвиткові українського церковного життя латинські єпископи, бо українських єпископів тоді ще не було. Це несприяння виявилося в тому, що латинські єпископи не годилися на те, щоб українські емігранти будували свої власні церкви і щоб власниками тих церков були не вони, а церковні громади. Та не зважаючи на таке насталення латинських єпископів, люди будували церкви. Так було, наприклад, з церквою св. Миколая в Вінніпезі. Вона була збудована проти волі латинського єпископа Лянжевена.

Крім активного опору на місцях проти латинського єпископа, наші люди ще висилали до єпископів в Старому Краю листи з проханнями прислати їм свого єпископа і більше священиків. На такі прохання митрополит Андрій Шептицький був прислав о. Жолдакевича. Він мав провірити релігійно-церковні справи. Але він, не знаючи тутешніх відносин і не вглиблюючись в них, не багато порадив.

Тоді в народі панував дух самостійництва. Кожна українська католицька парохія хотіла мати свого священика і не хотіла підлягати латинському єпископові, а тільки своєму — українському єпископові.

Це українське церковне самостійництво, як видно було з поведінки єп. Лянжевена, мало успіх. Він перестав вимагати записування церков на латинську єпархію, а при українських церквах дозволяв на заснування народних шкіл.

Великі надії покладали наші люди на Америку, в якій ішла також подібна боротьба за самостійність української католицької церкви. Були спроби мати одного українського єпископа для Канади і Америки. В цій справі були відбулися наради і вислані листи до Риму.

Великі надії також покладали наші люди на єп. Сотера Ортинського, який в 1911 році приїхав був до Америки. Але показалося, що єп. Ортинський не мав ще своєї дієцезії, а був єпископом - помічником латинського єпископа. Єп. Ортинському, як було видно, самому треба було добиватися того, щоб бути самостійним єпископом для Українців католиків. При поведеній мудрій політиці, єп. Ортинський того добився і ще поміг нашим людям у Канаді. Він вислав о. Миколу Струтинського до Вінніпеґу, щоб він провірив церковні українські католицькі справи. Акція о. Струтинського викликала спротив єп. Лянжевена, і о. Струтинського відкликано до Америки. Але боротьба не затихла.

Як я приїхав до Канади, то тоді, в 1911 році, велася гостра боротьба за церковне самостійництво під проводом Церковного Комітету парохії св. Володимира і Ольги. Вислід цієї боротьби був такий, що 8 жовтня 1911 приїхав до Вініпеґу сам митрополит Андрій Шептицький в товаристві єп. Сотера Ортинського. Провіривши справи на місці, владики від'їхали, а 6 грудня 1912 року був назначений перший український католицький єпископ для Канади, префект Духовної Семинарії у Львові, о. Микита Будка.

Ріджайна, Саск.: — похорон бл. п. Григорія Саламанчука

бл. п. Гр. Саламанчук

В неділю, 21-го травня ц. р. помер бл. п. Григорій Саламанчук. Помер він на серцеву атаку в шпиталі, де перебував через три тижні. Прожив покійний 61 рік і 6 місяців. Покійного подав на дорогу до вічности св. Напуття о. митрофорний протоієрей О. Пасічняк.

Бл. п. Григорій, якого всі кликали Гриць, прийшов на світ 1910 року в селі Стенятин, повіт Сокаль.

1932 р. він оженився з Теклею Лубуда. Дітей в них не було. Военна заворуха вигнала їх в 1944 р. до Німеччини, де в чорній біді його дружина померла. В 1948 р. приїхав покійний до Канади, — до Ріджайни і став на працю у кравця, бо знав цей фах.

Покійний належав до різних товариств. Брав живу участь в праці КУК, УНО і ЛВУ; належав також до церковного хору.

26-го травня відслужив о. митрофорний протоієрей О. Пасічняк панахиду в похоронному заведенні. Співав хор під проводом дириґента п. Зарицького.

Похорон відбувся 27-го травня в церкві св. Василія. Заупокійну св. Літургію й похоронні богослужби служили о. митр. О. Пасічняк і о. Р. Лужний. Співав хор під проводом п. Івана Ґавдиди. Пращальну проповідь виголосив о. митрат по українськи, а о. Р. Лужний в англійській мові, бо в церкві, крім українців, було багато чужинців, приятелів покійного.

Після посліднього цілування відслужено панахиду, на якій хором проводив п. Зарицький.

В пращальному слові підкреслив о. митрат, що покійний мав гарний голос і що хор втратив доброго тенора.

На цвинтарі, над гробом, попращав покійного п. В. Сагаш від всіх товариств і від хору, а хор заспівав „Видиш брате мій".

В смутку лишив покійний рідного брата Івана в Ріджайні, двох стриєчних братів: одного в Ріджайні а другого в Америці як також рідних в Україні.

По похороні брат Іван і родина запросили всіх до церковної залі, де членкині ЛУКЖ приготовили поминальний обід. Господарем в часі обіду був п. В. Сагаш. О. митрат відмовив молитву, а по обіді ще раз зложив співчуття родині покійного й усім, що прийшли на похорон покійного. Також подякував за жертви на св. Служби Божі за покійного.

Промовляли ще: п. суддя Б. Корчинський від КУК, де Гриць був секретарем, від УНО п. Александер Топольніцький, від обезпеченевого т-ва УНС п. Кудиревко, а від односельчан і Сокальців п. Ю. Гук. П. Гук згадав, що за останніх шість місяців то вже третій похорон його земляків із Стенятина. А що промовцеві минуло вже 81 рік, то й радив всім бути готовими, бо „не знаємо ні дня ні години, коли по нас прийде кострубата".

При кінці брат покійного Іван Саламанчук зложив подяку всім, що прийшли на похорон брата та жінкам за приготування обіду.

О. Р. Лужний відмовив молитву, а всі присутні відспівали „Достойно".

На кінець п. Ю. Гук просив присутніх, щоби зложили жертви на пресу, бо звичайно дружина чи діти самі складають, а що Гриць не мав ані дружини ані дітей то попросив п. В. Щебель і п. Ст. Гутеру перевести збірку, з якої призначено 28 долярів на „УВісті".

Ю. Гук

ПОДЯКА

Щиру подяку складаємо о. митрофорному протоієреєві О. Пасічнякові і о. Р. Лужному за похоронні богослужби. Всім, що взяли участь в похороні нашого брата Гриця Саламанчука, жінкам з ЛУКЖ за приготування й подачу обіду, всім, що зложили жертви на св. Літургії, всім, що прислали квіти, всім хористам за вінок від хору, а також п. Іванові Ґавдиді та п. Зарицькому й всім хористам за їх гарний спів. Дякуємо промовцям і стриєчному братові, що приїхав з Америки.

Брат Іван з родиною

„УВісті" дякують за жертву на прес-фонд, а покійному Григорієві Саламанчукові нехай дасть Господь небесне царство і вічну пам'ять між людьми.

Саскатун, Саск.

ПОМИНКИ ПО БЛ. П. ОЛЬЗІ РЕМЕНДА

бл. п. Ольга Ременда

В суботу, 22-го квітня ц.р. відбулося в місцевій церкві поминальне богослуження в сороковий день смерти бл. п. Ольги Ременди. Заупокійне богослуження відслужили місцевий парох о. П. Ґронський та о. митрат І. Олійник зі Саскатуну. Після богослуження членкині місцевого відділу ЛУКЖ вгощували присутніх в парафіяльній залі обідом.

Бл. п. Ольга Ременда, з дому Титанич, по короткій недузі померла 16 березня ц.р. в саскатунській лікарні на 42-гому році життя.

Покійна походила з містечка Роблин в Манітобі. Вийшла замуж за Михайла Ременду 24 років тому й обоє провадили успішно фармерську господарку — кілька миль від містечка Вонди в Саскатуні. Поза домашньою працею покійна брала живу участь в церковному та громадському житті, що й було причиною її вибору на радну місцевого муніципалу. На цім пості муніципальної радної вона було аж до своєї смерти. Покійна Ольга спокійно прийняла вістку про свою невиличиму хворобу (рак крови). Скріплена св. Тайнами вона за прикладом свого Спасителя повторяла слова: „Не моя воля, але Твоя нехай буде сповнена".

Похоронні відправи відбулися 20-го березня ц.р. з катедри св. Юра в Саскатуні під проводом трьох священиків: пароха Вонди о. П. Ґронського, о. І. Ворони та о. митрата І. Олійника, що тому 18 років був парохом покійної. В похоронних відправах взяло участь велике число родини та приятелів, так що простора катедра св. Юра заледви поміщувала всіх учасників. Всі, що радо, на заклик лікарів, віддавали для покійної свою кров, прийшли, щоб в останнє її попращати.

Покійна Ольга залишила у великому смутку мужа Михайла, одного сина, три дочки, матір, дві сестри й чотирьох братів. Тіло покійної похоронено на цвинтарі в Саскатуні.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі катедри св. Юра похоронний обід, що його приготовили членкині відділу ЛУКЖК при катедрі св. Юра, для всіх учасників похорону.

Підчас похоронного та поминального обідів, на внесок о. митрата І. Олійника, започатковано „Пам'ятковий фонд" на розбудову парафіяльного дому у Вонді, на котрий приявні зложили гарні грошеві жертви. Покійна Ольга, за свого життя, радо помагала й працею і грошевою жертвою в розбудові парафіяльного дому в її парафії. В цій праці помагала покійній вся родина, а навіть її молоденька донечка брала участь в контесті популярности на роздобуття фондів на розбудову парафіяльного дому.

На пресовий фонд „Українських Вістей" зложено суму 10 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Учасник похорону

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

БУКОВИНСЬКІ ЦЕРКВИ

Коли я вже писав про буковинські церкви, то треба би згадати, що в церкві на Шандрах відбувався щорочку дуже величавий храмовий празник. Парафіяне запрошували на храм не лише свою родину, але й багато знайомих. А чимало людей приходило на храмовий празник і без запрошення. Після врочистої св. Літургії парафіяне запрошували до себе на обід свою родину, приятелів з інших околиць, а, кромі того, учасники празника, хоч незапрошені, могли йти на обід до якоїнебудь хати. В кожній хаті двері були відкриті й кожного, хто прийшов, щиро принимали й гостили, чим хата багата.

Я то знаю докладно, бо сам був на одному празнику й був у гостях в Андрія Шандра, то й бачив, як на Шандрах щиро вітали гостей на празник. Здається, що та гарна, хоч і коштовна буковинська традиція минулася. А шкода, бо там дійсно було видно щиру буковинську гостинність, яку багато з нас згадує ще й сьогодні.

Як повстала Українсько-Греко-Православна Церква, то багато буковинських поселенців перейшло до тої церкви. Деякі з них залишилися при Русско-Православній Церкві, а інші належали й належать до різних незалежних православних церков, а ще інші стали членами Юнайтед Чирч. Але в перших початках всі буковинці держалися твердо Російської Православної Церкви, бо іншої православної церкви тоді не було.

Очевидно, немало причинилося до того, що частина буковинців перейшла до Української Греко-Православної Церкви й та обставина, що наші всі поселенці згодом залишили свої давні назви, під якими вони приїздили до Канади, як „австріяки", „ґалішен", „рутенієн" ітд. й почали називати себе однозгідно українцями. То виявилося зокрема після розвалу Австрії та створення Української держави. Здається мені, що першим із буковинців, який назвав себе українцем був Андрій Шан

(закінчення на 8 стор.)

МНОГОКУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА АЛБЕРТИ

ДРУГА КОНФЕРЕНЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ (ЕТНІЧНИХ) ГРУП АЛБЕРТИ

ВІДКРИТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ

(мс) Ще далеко до початку конференції до модерного університетського будинку „Маршал Тори білдінг" почали сходитися численні учасники конференції. Їх вітали при вході до вестибюлу дівчата в національних строях поодиноких груп, що брали участь у конференції й вказували дорогу до реєстраційної залі. Відповідні знаки на довгих коридорах будинку вказували докладно куди треба йти до реєстраційної залі.

В реєстраційній кімнаті нотували кожного учасника конференції й давали йому вже заздалегідь приготовану картку з його іменем. Картки були різних кольорів, за якими можна було пізнати, хто є делегатом, хто обсерватором, хто гостем, а хто представником преси. Кожний учасник конференції діставав тут теж програму конференції та різні додаткові матеріяли.

Тому що до початку конференції ще було досить часу, то всіх учасників запрошували до сусідної кімнати на каву.

Коротко перед початком конференції у просторій авдиторії будинку „Маршал Торі білдінг" зібралися всі учасники конференції, представники преси та радія, Альбертського університету, фахівці до справ, що мали бути обговорювані на конференції з провінційних міністерств культури, молоді та розваг, міністерств нижчої та вищої освіти, федерального міністерства стану („стейт-департмент") та інших урядів та установ, що були зацікавлені конференцією.

Заздалегідь до початку конференції прибув до будинку теж албертський прем'єр П. Логід, який знайомився зі стрічними учасниками конференції та переводив коротку розмову.

Врешті настав час конференції. Простора авдиторія будинку „Маршал Тори білдінг" була заповнена вщерть. Конференцію відкрив коротким словом керівник відділу культури в провінційному міністерстві В. Кааза, вітаючи всіх делегатів та гостей, після чого з'ясував коротко завдання конференції. Після нього провінційний міністер для справ культури, молоді та розваг Г. Шмід представив прем'єра Алберти П. Логіда, який виголосив промову, з'ясовуючи становище уряду до конференції національних (етнічних) груп Алберти.

ПРОМОВА ПРЕМ'ЄРА П. ЛОГІДА

Прем'єр привітав усіх учасників конференції від імені нового уряду Алберти, підкреслюючи вагу конференції, що на ній зібрані представники 46 різних національних груп, які репрезентують многонаціональне за своїм походженням населення Алберти. „Ця конференція — сказав прем'єр — є вашою конференцією, а уряд буде лише перевіряти, як практично зможе перевести ваші домагання в життя, щоб допомогти зберегти та розвивати культурну спадщину національних (етнічних) груп Алберти".

До найважніших завдань конференції прем'єр зачислив: вплив різних національних культур на канадське культурне життя, свободу виявляти мистецькі та суспільні різноманітності в кожній ділянці канадського життя та належне місце для національних (етнічних) культур в канадських школах. Притому прем'єр звернувся до міністра Шмідта з проханням, щоб устійнити докладно значення слова „етнічний" та радше старався замінити його іншим словом, що було б більше сприємливе для національних (етнічних) груп.

В дальшому прем'єр заповів, що в Албертській леґіслятурі є проєкт закону про права людини, який в значно більшій мірі, як закон, ухвалений за урядування прем'єра Дж. Діфенбейкера федеральним парляментом, забезпечує права поодиноких канадців, що живуть в Алберті.

Прем'єр завважив, що уряд не зможе зразу сповнити всім домагань, що їх висунули представники різних національних (етнічних) груп в Алберті, але буде старатися зробити це протягом довшого часу. Зокрема будуть труднощі якщо йдеться про фінансування різних проєктів, що їх предклали поодинокі національні групи. Албертський уряд має загалом труднощі з наладнанням своїх фінансів й тому прем'єр просить устійнити, котрі речі є важніші й повинні бути зроблені найперше, а які можуть підождати з їхньою реалізацією. Уряд зможе зреалізувати лиш деякі проєкти, які вимагають більшого фінансового вкладу й тому прем'єр просить брати це до уваги при схвалюванні резолюцій учасниками конференції.

Кінчаючи свою промову, прем'єр Логід сказав: „Я не зможу виповнити всіх ваших побажань, ви не переконаєте всіх про слушність ваших домагань, але, чого я певний, що ви усвідомите нас усіх, що зацікавлені справою многокультурности, що в Алберті є велика життєдайність та різноманітність в канадстві, що відображує багато культур, які гарно розвиваються. Й через те я є гордий, що я є головою уряду цеї провінції й тому я бажаю вам якнайкращих успіхів в цій історичній конференції й я запевнюю вас, що наш уряд буде старатися, наскільки це буде можливим, піти назустріч вашим домаганням, щоб допомогти ростові та розвиткові культурної різноманітности провінції Алберти".

Після промови прем'єра, яку приявні прийняли ґучними оплесками, директор відділу культури п. Кааза проголосив плян вступної дискусії над проблемами, що їх з'ясовано у внесках („бріфах") та проголосив імена предсідників поодиноких дискусійних груп, як теж подав числа кімнат, що в них групи мали відбувати свої наради.

На цьому закінчено святочне відкриття конференції й учасники розійшлися до призначених кімнат для обговорення пляну дискусії поодиноких тем конференції.

* Працівники, що будують дорогу в Північно-Західних територіях вбили минулого року 40 чорних ведмедів, що переходили дорогу й зовсім не загрожували робітникам.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Групова Проща до Святої Землі
ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ
В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.
УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.
21 ДНІВ — 1,372 долярів
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.
ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА
ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

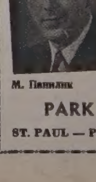

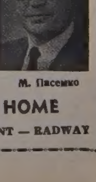

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПОНАД ТИСЯЧА УЧАСНИКІВ У СВЯТКУВАННЯХ 40-РІЧЧЯ БУКК

АРХИЄРЕЙСЬКА СВ. ЛІТУРГІЯ НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ: зліва: о. митрат М. Сопуляк, о. Б. Снігурович, Преосвященний Кир Ніл, о. протопресвітер Б. Ганушевський, о. митрат В. Кушнір.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА НІЛ СЛУЖИВ СВ. ЛІТУРГІЮ

(вб) В неділю 25 червня на єпархіяльній оселі над озером Вобман відбулося свято з приводу 40-річчя оснування Братства українців католиків Канади.

О год. 11 перед полуднем в просторому павільйоні оселі почалась торжественна архиєрейська св. Літургія, що її відправив ієрарх Едмонтонської єпархії Преосвященний Владика Ніл у сослуженні митрофорних протоієреїв: президента Комітету українців Канади о. д-ра В. Кушніра та канцлера Едмонтонської єпархії о. д-ра М. Сопуляка. Дияконували о. протопресвітер Б. М. Ганушевський та о. Б. Снігурович. До Служби Божої прегарно співав чоловічий ансамбль під управою п. М. Свистуна. В намірені Братства частина учасників св. Літургії приймила св. Причастя. В духовній науці Преосвященний Владика Ніл підкреслив значення праці БУК в користь нашої Церкви та й народу тут поселеного в Канаді. Одпицем працюючи, ледви чи можемо надіятися успіхів. Праця організовано ведена завжди вінчається, й то часто великими досягненнями. Запевненням молитов в намірені Братства та побажаннями розвою в організаційній праці БУК закінчив Преосвященний Владика духовну науку.

По одногодинній перерві призначеній на обідну перекуску, почалася в тому ж павільйоні друга частина свята вступним словом голови єпархіяльної управи БУК Едмонтонської єпархії д-ра М. Снігуровича. Вітаючи Преосвященного Владику Ніла, гостя з Вінніпеґу президента КУК митрофорного протоієрея о. д-ра В. Кушніра, та приявних священиків на чолі з своїм канцлером митрофорним протоієреєм о. М. Сопуляком, всіх гостей так батьків як і дітей рідних шкіл, д-р М. Снігурович вказав на саму обставину святкувань. Можна було відбути це свято деінакше, але Єпархіяльна наша оселя одне з найкращих місць на ці святкування — говорив він. Цим ми підкреслюємо єпархіяльний характер святкувань 40-річчя БУКК, цим ми і звертаємо увагу нашого суспільства, що годиться використовувати наше спільно добро, яким є наша Єпархіяльна оселя та збиратись на ній у літніх місяцях, використовуючи не тільки гарну природу, але й саму обставину Єпархіяльної оселі. До участі в святочній програмі свята Єпархіяльна управа БУК запросила рідні школи катедральної парафії свящм. Йосафата, св. Юрія Побідоносця, танцювальну балетну групу парафії св. Василія та діточий хор катедральної парафії свящм. Йосафата. Самі ж святкування мають за завдания — говорив голова д-р М. Снігурович — не тільки відзначити 40-річчя існування Братства, але й стати товчком посиленої праці відділів БУК на місцях. Кожна наша парафія повинна втішатися активною працею свого відділу БУК та збирати в ньому активних членів своєї парафії. Де мале число парафіян, там на думку д-р М. Снігуровича церковний комітет повинен діяти як члени БУК бо праця тієї організації є така многогранна, що вона не зазублюється в працю суто парафіяльну.

Першими виступили діти святоюріївської рідної школи, які під проводом своїх учительок С. Климкович, О. Манастирської й А. Байрак вивели старанно приготовану програму. Почалась вона молитвою „Боже на небі". В програмі чергувались пісні з деклямаціями, виголошуваними збірно дітворою, поодинокими клясами чи поодинокими дітьми. Ось початкові слова одної з деклямацій: „Хай літають вітри, хай сміються громи,/ Ми не звернем з своєї дороги./ Ми розібєм вітри молодими грудьми,/ Грім заглушать пісні перемоги./ Тільки той досягає мети, Хто іде./ Тільки той, що горить не згаряє,/ Стелить килим для нього життя молоде./ Змаг вінок йому вічний сплітає"./ Треба назвати учнів, що виступали поза збірними деклямаціями: Р. Британ, Р. Васараб, Т. Ногас, Р. Родинюк, М. Стадник, І. Тарнавська. В окремо виготовлених строях виступили Л. Бойко, К. Дацків, О. Дедів, І. Зубрицька й І. Снігурович, представляючи мову, граматику, історію та географію України — предмети навчання в рідній школі. Всі діти і в слові і пісні заблистіли прегарною українською мовою, за що належиться похвала їхнім батькам та признання панам учителькам. Мова — це зеркало душі людини. Не даючи дітям знання рідної мови, батьки переривають їхній звязок із рідним народом, а це найтрагічніше, що може статись із народженими в Канаді, чи в кожній іншій країні нащадками українських поселенців. Тому й окремого значення були слова збірної деклямації: „Без жалю розриває час рукою владною свою/ Нитки незримі, котрі нас в'язали з рідною землею./ Цих нерозірваних ниток щораз то менше зостається./ Та є такий один звязок, який ніколи не урветься,/ Завжди лунатиме завзято у серці пісня голосна:/ На світі є країн багато, а Україна — лиш одна"./ Щасливі будемо, як рідне виховання дома, у церкві та рідній школі збереже наших дітей для рідного народу! Ці наші думки супроводили біг веденої на сцені програми. Виступ діти закінчили піснею „О, мати Божа, мати єдина". Приявні нагородили дітей та їхніх учительок рясними оплесками.

На свято наспіли привіти, то ж по цьому виступі дітей школи св. Юрія приявні їх вислухали. Перший був прочитаний під гучні оплески учасників свята привіт від голови Української католицької помісної Церкви Його Блаженства Верховного архиєпископа і кардинала Йосифа. В імені прем'єра Алберти П. Логіда привіт зложив усно посол до Албертської легіслятури адв. Ю. Козяк. Він долучив теж і свої побажання, натякаючи на факт, що його батько працював в рядах БУК і йому — синові приємно це підкреслити. Від Централі українців католиків Едмонтонської єпархії вітав Братство д-р Я. Онуферко. З черги було відчитано привіт від майора міста Едмонтону Айвора Дента.

„В 40-річчя Братства Українців Католиків Канади"

(Радіопромова в скороченні)

о. Володимир Тарнавський

Історія українського поселення в Канаді відома нам усім. Їй вже 80 років важкого, але рівночасно й чесного а повного успіхів життя. В містечку Чипмен в Алберті пишається біля парафіяльної церкви прегарний, з бронзу викутий, пам'ятник батькові українського поселення в цій країні піонерові Іллі Єлинякові. Як він, так і всі інші, що на зломі двох останніх сторіч поселювалися тут в Канаді, зберегли у нас — своїх нащадків по національній приналежності та й у керівників державного життя цієї країни вдячну пам'ять. Бо вони були людьми глибокої віри, добрими дітьми своєї рідної Церкви, щирими синами й доньками українського народу, подивугідними будівничими нового життя на запустілих тоді преріях Західної Канади.

Не з примхи, чи непошани до батьків лишали вони рідну землю та йшли в світ за очі. Матеріяльна нужда та соціяльне лихо гнало їх з батьківської землі. Пращаючись з нею, вони цілували її, брали з собою у звитку за море, немов прирікаючи, що не забудуть її ніколи.

Доривочна і спочатку незорганізована еміграція в 90 роках минулого сторіччя з українських західніх земель в Канаду скоро перемінилася в свого роду стихію — щораз то більше наших людей почало виїздити сюди на постійний побут. За українськими поселенцями їдуть і деякі українські священики, а 1902 року місіонар-піонер василіянин о. Платонід Філяс за благословенням галицького митрополити, сьогодні Божого слуги, Кир Андрея Шептицького кладе основи під життя Української католицької Церкви в Канаді, щоб тут поселеним нашим людям дати духовну обслугу. Бо Українська Церква, як добра мати, ніколи не лишала своїх вірних без духовної опіки. Цю опіку розвинула вона й тут, на канадській землі, коли виявилося, що українські емігранти не виїздять за море тільки для заробітку — на час, але поселюються в цій країні на постійне. Українська Католицька Церква, яка на рідних землях була в час народної неволі замісником пограбованої ворогом української державности, тут на переселенні сповнила ролю оборонця та захисника української ідентичности наших поселенців, захоронюючи їх від духової заглади. Сміливо можемо твердити, що тільки дякуючи рідній Церкві, наші поселенці в Канаді не зденаціоналізувалися. Навпаки, вони успішно перетривали часи важких змагань за своє фізичне існування, а сьогодні є з іншими національними групами Канади рівноряднім партнером в канадському життю.

Організуючи парафії, наша Церква пильно дбала про те, щоб впарі з релігійним розвивалося й національне життя серед наших людей. Постала отже потреба окремої організації ,що зайнялася б тією преважною сторінкою життя наших людей, щоб зберегти їх не тільки для Церкви, але й для народу.

З тим наміром і зібрався в липні 1932 р. гурт людей відданих Українській католицькій Церкві та рідному народові, та вирішив покликали до життя окрему організацію, що була б помічною рідній Церкві у її відповідальній праці. Годиться назвати тих, що були організаторами сьогодні так дуже заслуженої для нашої Церкви й народу організації „Братство Українців Католиків Канади", що її 40-річчя саме відзначуємо. То були о. С. Семчук та панове: М. Гриневич, Д. Байда, М. Білинський, Г. Дубик і Ф. Мамчур, усі з провінції Саскачевану. Одержавши від то-

(закінчення на стор. 7.)

Група 9 дівчат з балетної школи при парафії св. Василія вивела оперті на українських мелодіях три танки, що їх публика нагородила рясними оплесками.

Головну промову на недільному святі мав довголітній президент Комітету Українців Канади митрофорний протоієрей о. д-р В. Кушнір, що окремо до участі в святі був запрошений. З'ясувавши стан нашого поселення в вільному світі, промовець звернув увагу на те, що Братство Україн-

(закінчення на 7 стор.)

ЧАСТИНА УЧАСНИКІВ СВЯТКУВАНЬ 40-РІЧЧЯ БУК НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН.

БАТУРИН

Історична повість (39)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Останні слова заглушив гук, подібний до гріохоту грому. Задріжав мур, посипалося каміння, дими й копоти закрили світ. Мотря чула крик, бачила, як бігали й метушилися люди, мов крізь сон доходила до неї голосна команда Кенігзена «пали», а потім якийсь солодкавий, аж млісний супокій розлився по її тілі, відбираючи в неї владу і свідомість.

* * *

Здивувалася — побачивши себе в замковій кімнаті у своєї матері... Невжеж це дійсно Любов Хведорівна, отся жінка, що так турбується нею? Подає воду з вином, отцом обтирає виски, так лагідно доторкається її рук і ніг?

«Болить тебе що, Мотре?» — питає Любов Хведорівна.

«Ні, мамо, вже пройшло. Не турбуйтеся, дайте, я встану».

«Полеж ще трохи. Як принесли тебе, я гадала, що вже тобі кінець. Бог ласкав пощадив тебе. Не досвідчай же його. Це не жіноче діло, Мотре, лізти, де кулі падуть. Лишім це козакам».

«А Кенігзен?» — спитала нараз Мотря.

«Кенігзен, Мотре — Кенігзен, ранений».

Мотря очі руками закрила. Побачила в своїй уяві геройську постать гарматнього осавула, який мало що не весь день невтомно працював біля своїх поганих гармат, не довіряючи віїм, ні нікому. «Колиб їх у мене більше, та кращих», — пригадала собі його слова. Тепер він і тії осиротив.

«Важко ранений Кенігзен, мамо?» — спитала несміливо. Любов Хведорівна не відповідала. Не хотіла бентежити доньки.

«Кажіть, що з ним?»

«Що Бог дасть», — відповіла мати і Мотря зрозуміла, що з Кенігзеном погано і що з Батурином недобре, бо ніхто не заступить його.

«Це був лицар», — сказала сідаючи на ліжку.

«Так, доню, це був чесний і хоробрий вояк».

«Німець, а боровся краще від наших, за нашу, чужу йому справу».

«Не чужу, бо він пристав до нас душею, аж дивно».

«Аж дивно, що в нас тієї любови немає».

Мотря зірвалася в постелі.

«Ти куди?»

«До Кенігзена».

«Не пущу тебе! Біля нього лікар. Він уснув. Не треба бентежити його, не йди! Тепер ніч. Ти ще не маєш сил, упадеш де. Там лютий бій. Чуєш, як гармати ревуть. Там Мотре пекло».

«Самі ви казали, мамо, що де люди, там і ми. Мені до людей треба».

«Ти вже потерпіла за них. Сиди!»

«Годі, мамо. Там рішаєть ся бій, а я тут, як у гостині сиджу».

«Зажди. Чуєш, хтось надходить...»

Цей «хтось», це був молодий сердюк.

«Що там? — спитала його Любов Хведорівна.

«Богові дяка, — гаразд. Перший приступ відбили ми щасливо».

Любов Хведорівна очі підняла до неба.

«Велике милосердя твоє, Владико. Не відмов ласки твоєї для нас», — а повертаючись до сердюка: «розказуй дальше ,говори!», просила.

«Коли Кенігзенові потопошило ноги й наші гармати замовкли, москаль перейшов ріку. Полковник Чечель заборонив стріляти. Допустили ми їх до самих валів, а тоді гримнули мушкети. Захиталися московські полки, неодин полетів стрімголов у ріку. Але й неодного з наших теж не стало, бо москаль з гармат без упину палив. Я самих старшин брав на ціль і мабуть кількох від замку відігнав...»

« І що? Що дальше?» — питалася Мотря.

«Меншіков сильно напирав. Мабуть, помітив, що з гарматами нашими недобре, і хотів покористуватись нагодою. Лізло їх, як сараня. Вже вдиралися на мури, як ось полтавський полковник саме впору з двома сотнями прибіг. Засипали ми їх таким огнем, що летіли з мурів, як мухи. Хлопці камінням жбурляли на них, полився окріп».

«То вже доходило аж до того?» — трівожно скрикнула Мотря.

«У велике заходило, пані. Полковник Герцик команду над гарматами приняв. Чуєте, знову наші стріляють. Час мені, — прощайте!»

І він побіг.

«Перший приступ відбили», — промовила Мотря, «а за першим піде другий і третій. Тепер ніч. Тільки світла, що пожежа горить. Хто знає, які в Меншікова пляни. — Іду я, мамо».

«Підеш?... А щож я робитиму без тебе?»

«Те, що я без вас, мамо. Поблагословіть мене».

Мотря приклякла, Любов Хведорівна руки на голову доньки поклала. «Що доброго я в життю своїм зробила, почисли за донькою моєю, Боже!»

* * *

Мотря вибігла з замку.

Батурин горів. Здавалося, пожежа була грізнійша, ніж у день, бо вночі огонь усе страшнійший. Замкові мури облиті були червоною загравою, ніби це вони горіли. Руді дими снувалися кругом. Валилися димарі, з луском падали перепалені сволоки і розсипалися мировані стіни.

Люди вже не кричали. Забули про пожар, вся їх увага звернена була на останнє прибіжище, на замок. Колиб він не упав.

«Колиб він не упав...» — говорила до себе Мотря, пробігаючи замкове подвіря. Тягнуло її туди, де недавно мало не пожила смерти. Хотіла побачити те місце, але пригадала собі мамині слова й завернула з дороги.

«Де лежить гарматній осаул, пан Кенігзен», — спитала якогось офіцера.

«В гетьманських покоях на долині», — почула відповідь і побігла туди.

Великий склеплений покій озарений був червоною луною, подібно, як цілий Батурин. Крізь малі, в олуво оправлені шибки вливалася вона, надаючи гетьманській опальні фантастичного вигляду. Біля ліжка горіла свічка і хропів на фотелю старий Німець-лікар.

Мотря підійшла до хорого і нахилилася над нього.

Пізнав її. «Це ви, Мотре Василівна?... Спасибі, що прийшли... Як же там?»

Говорив насилу, крізь великий біль.

«Нічого. Перший приступ відбили».

«А гармати?»

«Стріляють. Герцик заправляє ними».

«Перекажіть, щоб пороху більше підсипав. З третьої зряду хай краще не стріляє, щоб не розірвало дула. Небезпечна».

Мотря хустиною обтерла йому з чола піт.

«Спасибі. Як ваша ласка, подайте води. Палить».

Мотря піднесла йому чарку з водою і збудила старого Німця. «Гер медікус, спите?»

«Борони Боже. Я лиш так трохи задрімав».

«Ваш земляк хворий, а ви куняєте, як колиб нічого».

Німець нахилився над неї. Що я йому поможу?» Тут тільки й надії, що на Бога«.

Кенігзен зачув останні слова.

«Мотре Василівна», — прошепотів. «Будь ласка, як колиб що до чого, не оставляйте мене на поталу москалям».

«Заспокійтеся», — відповіла Мотря, — «у мене ключ від порохової вежі. Не підемо бранцями в Москву».

Стиснув її руку, так кріпко, ніби це не рука, а меч.

УВАГА!

ПОЧИНАЮЧИ З 1 ЛИПНЯ 1972 Р.

ПОПРАВКИ ДО ЗАКОНУ ПРО УМОВИНИ КРЕДИТУ ТА ПОЗИЧОК ВИМАГАЮТЬ, ЩОБ:

Кари чи оплати за спізнену заплату були обмежені до тої суми, яку подано споживачеві тоді, як йому уділено кредиту.

На домагання споживача той, що позичає гроші, чи дає кредит, має йому предкласти фінансовий звіт, в якому має бути нормальна ціна товару та обчислення, кілько дочисляється наперід, якщо товар купується на реченцеві сплати.

Споживач не буде мати ніякої відповідальності, якщо, після 1 липня, йому хтось дасть, без його домагання, кредитову картку, хиба що споживач буде нею користуватися, або підтвердить окремим письмом, що її прийняв.

Коли оголошується, що товари можна купувати на кредит, то продавець мусить „виявити вповні" всі умовини купна, реченці платностей та висоту відсотків.

За дальшими інформаціями звертайтеся до:

Consumer Affairs Branch,
Room 502 I.B.M. Building,
10808 - 99 Avenue,
Edmonton, Alberta T5K 0G2
Telephone 229-2079 or 229-3329

Government of ALBERTA

ПОВІДОМЛЕННЯ

ДОСЛІДЖЕННЯ ЧУЖИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЗЕМНІЙ ПОСІЛОСТІ

Вибраний комітет із членів Албертської леґіслятури переведе дослідження, відповідно до проєкту закону ч. 107, який має обмежити продаж землі, що належить урядові, іншим людям, окрім канадців. В додатку до того комітет прослідить з усіх боків справу посідання албертської землі чужинцями.

Запрошується публіку предкладати предсідникові комітету внески на письмі в цій справі для розгляду комітету. Внески повинні бути написані ручно або на писальній машині; їх можуть підписати поодинокі особи або групи; і 12 копій внеску треба вислати не пізніше 1 вересня 1972 р. предсідникові комітету. Ці, що предкладають внесок будуть запрошені представити їхні внески на публічному переслуханні в будинкові Албертської леґіслятури в Едмонтоні, 18 вересня 1972 р.

Тимчасовий звіт про вислід досліджувань комітету буде предкладений на осінній сесії Албертської леґіслятури.

Копії проєкту закону ч. 107 та додаткові інформації можна дістати в:

Julian Koziak, M.L.A., Strathcona,
Chairman
Foreign Investment - Land Study
Room 513, Legislative Building
Edmonton, Alberta

Government of ALBERTA

ГОЛОВА ЄПАРХІЯЛЬНОЇ УПРАВИ БУКК ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ Д-Р М. СНІГУРОВИЧ, НА ТЛІ дітей рідної школи парафії св. Юрія, відкриває святочний концерт.

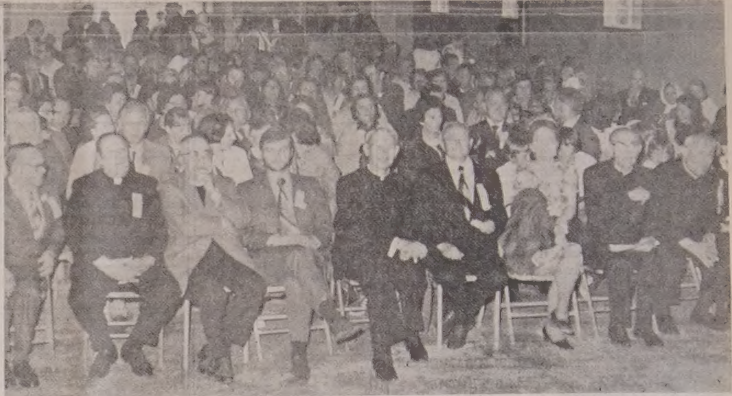

УЧАСНИКИ СВЯТКУВАНЬ В ЧАСІ СВЯТОЧНОГО КОНЦЕРТУ. В ПЕРШОМУ РЯДІ СИДЯТЬ ЗЛІВА: Д-Р Я. ОНУФЕРКО, О. Б. СНІГУРОВИЧ, о. митрат д-р В. Кушнір, посол Ю. Козяк, Преосвященний Кир Ніл, д-р М. Снігурович, п-і С. Тарнавська, о. радник В. Тарнавський, о. митрат д-р М.. Сопуляк.

Понад тисяча учасників у святкуваннях 40-річчя БУКК

(закінчення з 6 стор.)

ців Католиків Канади є ініціятором організованого життя нашої еміґрації тут у Канаді в кожному аспекті. БУК дав почин двом іншим церковно-народнім організаціям ЛУКЖ та УКЮ, він був ініціятором заснування так корисної загальноукраїнського характеру організації, якою є Комітет українців Канади. БУК передує між усіми іншими організаціями тим, що він є релігійно-народньою організацією, не звужується в своїй діяльності, але вирощує українця християнина, відданого члена своєї Церкви і свого народу. Дати народові людину в повному значенні слова — це мета БУК. Побажаннями, щоб Братство витривало на вибраних тому 40 років позиціях, промовець закінчив, спогадами з особистої громадської праці переплетене, святочне слово.

Кінцевою точкою програми був виступ танцювальної групи та діточого хору при катедральній церкві свящм. Йосафата. Почався цей виступ словом двох учнів катедральної рідної школи: Л. Стефанюк та М. Федини, які в розповіді вказали значення рідної школи в питанні рідного виховання. Танцювальна група під звуки відповідно підібраних пісень, записаних на магнетній стрічці, не лише вивела три танки, але й у пантоміні дали скромний образ обжинків колись виводжуваних женцями на вільних від совєтських колгоспів українських землях. Молодечий хор під управою п. М. Іваника відспівав бравурно три пісні під щасливий акомпаніямент фортепіянових звуків записаних на магнетній стрічці. Програмою на запрошення єпархіяльної управи БУК вміло проводив о. В. Тарнавський.

Свято 40-річчя Братства закінчилось відспіванням молитви „Боже великий, Творче всесильний". Приявні з приємністю опускали привітну Єпархіяльну оселю, коментуючи саму ідею свята та й його переведення.

Технічна організація свята на оселі та приготування буфету для гостей лежали в руках Відділу БУК катедральної парафії свящм. Йосафата. Варто подбати про те, щоб кожного року в місяці червні Єпархіяльна управа БУК подібні святкування влаштовувала в єпархіяльній оселі над озером Вобман. Ця обставина спопуляризує саму оселю, та дасть можливість й самому Братству дати загалові громадян перегляд своєї діяльности.

„В 40-річчя Братства Українців Католиків Канади"

(Закінчення з стор. 6)

дішнього єпископа українців Канади бл. п. Кир Василія Ладики благословення, скликали вони в днях 28 і 29 грудня 1932 р. З'їзд до Саскатуну, завзиваючи до участи українців-католиків відозвою: „Надійшов час, щоб ми виявили нашу силу та організованість. Нас багато, але ми розпорошені. Наша праця часто марнується задля браку пляновости й об'єднання. Тому, щоб всі стремління, працю так культурно-освітну, як також релігійно-моральну впровадити водно русло, ми постановили за благословенням Преосвященного єпископа Кир Володимира Василя Ладики скликати перший З'їзд українців католиків Саскачевану".

Організацію „БУК" створено в місті Саскатуні, але вона скоро почала охоплювати наші парафії по цілій Канаді. Були часи посиленої праці, були й часи застою. Але живучість ідеї, все перемагала і „БУК" з оновленим завзяттям поринав все у вир праці. А вона з'ясована в статуті: „Зберігати українську спільноту, як живих членів Христової Церкви, заправляючи їх до виконування обов'язків супроти Бога, українського народу та Канади. Вказувати українській спільноті напрям і дорогу доброго виховання й освіти по думці науки Католицької Церкви. Притягати в організаційні ряди Братства відданих рідній Церкві і народові людей, розвиваючи українську культуру, мову, пісню, музику, звичаї та мистецтво".

На З'їзді Братства Українців Католиків 1942 р. основано окрему жіночу організацію „Лігу Українських Католицьких Жінок", а в два роки пізніше молодечу організацію „Українське Католицьке Юнацтво". Сьогодні організація „БУК" діє у всіх чотирьох наших Єпархіях в Канаді, працюючі успішно на різних ділянках релігійно-народнього життя. „БУК" є членом основником загально-канадської української понадпартійної організації „КУК", яка репрезентує нас канадських українців теж перед урядом держави.

Завершуючи 40 років свого існування організація „БУК" не замикає сторінок свого життя. Треба сказати: вона розкриває їх на всю ширінь, запрошуючи всіх до праці. З'ясуймо собі яку силу представляли ми, коли б „БУК" зібрав в своїх рядах всіх мужчин — членів поодиноких наших парафій! А може то легко зробити, бо організація суто релігійна, аполітична, а при цьому наскрізь своя українська!

Нам потрібна спільна думка, солідарність, одностайні напрямні праці передовсім в галузі виховання дітвори, збереження в неї рідної мови, розуміння й любови рідного обряду — тих конечних засобів рідного виховання. Нам потрібна цілеспрямованість та співдія Церкви з родинами, які є надією нашого майбутнього на поселенні. В обставинах страшного переслідування рідної Церкви на матірних землях нашого народу — в поневоленій Україні, в обставинах страшної національної неволі наших братів наші завдання тим більші. Тимбільший дияпазом праці і перед організацією „БУК".

Надіймося, що 40-річчя Братства Українців Католиків Канади стане товчком до основи нашого організаційного життя та пожвавлення праці не тільки в нашій Едмонтонській єпархії, але й у трьох інших наших єпархіях в Канаді на добро рідної Церкви та українського народу.

ALBERTA

OFFICE OF THE PREMIER
Legislative Building
EDMONTON

Gentlemen:

I am pleased to bring greetings to the Ukrainian Catholic Brotherhood, Edmonton Eparchy, from the Government and the people of the Province of Alberta on this significant milestone in your history.

Your organization has played an important role in the spiritual and cultural development of the members of the Ukrainian Catholic Church in the Province of Alberta and elsewhere, and must be commended for its high ideals and the devotion with which these ideals have been pursued.

On the occasion of the 40th Anniversary of the Ukrainian Catholic Brotherhood, Edmonton Eparchy, may I express best wishes in the knowledge that the Brotherhood will continue in its good works.

Yours truly,
PETER LOUGHEED

The City of Edmonton

OFFICE OF
THE MAYOR
Ivor DENT, Ph. D.
EDMONTON
ALBERTA

It is my very great pleasure, on behalf of the City Council and the Commissioners to congratulate the Ukrainian Catholic Brotherhood, Edmonton Eparchy, on the occasion of its 40th Anniversary.

The fact that your Brotherhood has been in existence forty years bespeaks its distinguished contribution to the lives of its members.

May I take this opportunity to wish the Brotherhood prosperity in the next forty years of its existence.

Ivor Dent,
MAYOR.

Рідна школа при катедрі парафії св. Йосафата

Рідна школа при катедральній парафії св. Йосафата в Едмонтоні мала минулого року понад 90 учнів, що навчалися в шости клясах. В кожній клясі навчала бодай одна вчителька з повними вчительськими кваліфікаціями.

Початкову клясу вчила Сестра Теофанія ССПДМ, в другій п-і І. Вероба, в третій та четвертій п-і О. Небожук, в п'ятій п-і А. Бумбак, в шостій п. Р. Осташевський.

Минулий рік був дуже успішним, якщо йдеться про навчання рідної школи, якою цікавилися однаково учні, вчителі, батьки та інспектор рідних шкіл. Згідно з одноЦушною постановою батьків, учнів та вчителів менше уваги присвячувано на підготовку окремих концертів, а зате покладено більший натиск на навчання граматики, писання, географії та історії України.

У висліді тої політики порішено не висилати великої групи учнів з виступами на концерті з нагоди 40-річчя БУКК Едмонтонської єпархії на Єпархіяльній оселі над озером Вобман в дні 25 червня ц.р., але вислати лише двоє представників споміж учнів рідної школи, які з'ясували би, як вони доцінюють навчання в рідній школі.

Керівник рідної школи п. Р. Осташевський доручив учням шостої кляси написати нарис, що учні думають про навчання в рідній школі. Всі учні вив'язалися зі свого завдання надзвичайно гарно й двоїх з них відчитало свої нариси, що вони думають про рідну школу докладно так, як вони написали, на концерті з нагоди 40-річчя БУКК на Єпархіяльній оселі.

Цих двоє учнів були: 13-річна Линда Стефанюк та 12-річний Михайло Федина. Вони висловили свої думки в тій формі, як ми подаємо їх нижче в розмові про навчання в рідній школі. Після відчитання своїх нарисів обоє учнів зібрали більше оплесків від зібраної публіки, як самі сподівалися. То найкращий доказ, що слухачі належно оцінили думки про навчання в рідній школі двоїх молодих учнів.

Деякі з учасників святкувань говорили відтак, що хтонебудь міг був навчити дітей пісень й виступити з ними в часі концерту. Одначе цих двоє молодих учнів висказали своїми власними словами справжні спонуки та цілі, чому вони вчаться української мови так, як вони самі це відчували й практично пережили. На свій спосіб вони доказували батькам та дітям, чому вони повинні жваво цікавитися навчанням української мови.

Нижче подаємо нариси обоїх учнів рідної школи в формі розмови. Букви Л. С. означують Линду Стефанюк, а М. Ф. Михайла Федину.

М.Ф. Дорогі Отці,

Дорогі Родичі і Гості

Л. С. Я називаюся Линда Стефанюк

М. Ф. Я називаюся Михайло Федина

Л. С. Найперше ми з рідної школи катедри св. Йосафата в Едмонтоні хочемо щиро подякувати за те, що нас запросили взяти участь у сьогоднішньому святі. Сьогодні будуть виступати також діти з інших рідних шкіл, а з катедральної парафії будуть виступати танцювальні курси та молодечий хор. Тому ми з рідної школи рішили поділитися з вами нашими думками про рідну школу та про науку в ній.

М. Ф. Ходити до рідної школи не є легко, бо наука відбувається, або в суботу або вечером. Інші діти тоді мають час на забаву, а ми йдемо вчитися.

Для наших родичів то також не є вигідно, бо вони мусять нас приготовляти до лекції та возити до шокли. Але помимо того багато з нас іде до рідної школи.

Л. С. Навчання у рідній школі відбувається лиш раз у тиждень. У нашій школі то є три години кожної суботи. Ми вчимося читати, писати та говорити по українському. Кромі того ми вчимося історію України, географію та релігію. Ми також вчимося співати українські пісні.

М. Ф. Кожна кляса у нашій школі має окремого вчителя чи вчительку. Три години на тиждень то дуже короткий час, щоб ми могли багато навчитися. Але наші вчителі стараються за той короткий час навчити нас якнайбільше.

Л. С. Наші вчителі багато та щиро працюють, щоб нас навчити української мови, щоб заохотити нас вчитися її дальше, щоб заохотити нас говорити нею в дома з вами, дорогі родичі, і щоб ми були горді з нашого українського походження.

М. Ф. Цей рік був мій останній рік в українській рідній школі і я можу щиро сказати, що я буду дуже приємно згадувати ці роки, які я перевів у цій школі. По вакаціях я буду ходити на курси українознавства.

Л. С. І для мене цей рік був також останній у рідній школі і я буду ходити на курси українознавства. Я ходила до української рідної школи тому, бо я хотіла знати мову моїх батьків та моїх предків, бо я хотіла знати ще одну мову, яка мені потрібна в державній школі як друга мова та якої мені буде потрібно в мойому житті.

М. Ф. Я думаю, що то дуже добре, що ми маємо рідні школи й що ми можемо ходити до них та навчатися того, чого нас не вчать у державних школах. Я думаю, що всі діти українського походження повинні ходити до рідної школи та вчитися української мови.

Л. С. Зле роблять ті діти, що не ходять до рідної школи. Зле роблять ті родичі, що не посилають своїх дітей до рідної школи. Вони повинні не піддаватися намові дітей, які не хочуть іти до рідної школи. Я думаю, що дуже зле робили ті родичі, що самі мали нагоду, а не ходили до рідної школи. Вони повинні тепер допомогти нам, щоб ми не робили тої похибки, яку вони зробили у їхньому життю.

М. Ф. Я думаю, що ми мусимо знати українську мову, бо це наша мова, і щоб, як виростемо й будемо мати нагоду поїхати відвідати землю наших предків, ми могли говорити мовою тої землі звідки приїхали наші предки та знати її історію, географію та її культуру.

Л. С. Наш виступ на сьогоднішньому святі не був би закінчений, коли б я не сказала, що ми діти українського походження та учні рідних шкіл, будемо старатися, щоб українська мова була нашою мовою, ми будемо її знати, ми будемо нею писати та читати, й, найважніше, ми будемо нею говорити.

Ватикан, дня 3 червня 1972

Слава Ісусу Христу!

До Хвальної Єпархіяльної Управи
БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ
Едмонтон, Алберта, Канада.

Хвальна Управо!

З нагоди 40-річчя існування і діяльности Вашого Братства прийміть найкращі побажання і запевнення горячих молитов, щоб Всевишній благословив і на майбутнє великими успіхами Вашу жертвенну працю для Церкви і Народу.

Благословення Господнє на Вас!

✠ **ЙОСИФ КАРД.**
(Сліпий - Коберницький - Дичковський)
Верхов. Архиеп. Українців, Митрополит і пр.

Nата Tди уповахъ

Єпископська Канцелярія,
6140 Ейда Булевард.

Едмонтон, Алберта
12-го червня, 1972.

До Хвальної Єпархіяльної Управи,
Братства Українців Католиків Канади,
у Едмонтоні, Алберта.

Хвальна Єпархіяльна Управо!

У шляхетних зусиллях, до зорганізованого життя, 40 років тому, зродилося на канадському терені Братство Українців Католиків Канади.

Зразу запустило Братство свої коріння в провінції Саскачевані, перещіпилося відтак до Манітоби й Алберти, вкінці почало видавати свої овочі в Онтаріо, Квебеку й Британській Колюмбії.

Виглядає, що БУК спочив на здорових основах, коли у програму свого зорганізованого руху прийняв три виразники: католицька релігія, українська культура й канадська державність.

Тривалими історичними овочами остануть на завжди організаційний „Бюлетень БУК-а", а відтак двотижневик „Будучність Нації", вкінці видрукованих понад 10,000 летючок і понад 20,000 брошурок з „Бібліотеки БУК-а".

Братство Українців Католиків Канади вчинило прегарний вклад своєї діяльности й на величанських просторах Едмонтонської Єпархії у започаткуванніях станиць, будові доїзджаючих церков, розбудові існуючих та творенні нових парафій.

Едмонтонській Єпархії особливо приємно зложити з нагоди пройденого сорокріччя, разом із вдячністю й признанням ще й найщиріші ювілейні бажання.

Нехай Предобрий Бог, в додатку до минулих успіхів, поблагословить ще й новими й свіжими здобутками, як Єпархіяльну управу, так і всіх його членів, разом із усім Братством Українців Католиків усієї Канади.

З Архиєрейським Благословенням,
✠ **НІЛ, Єпископ**

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

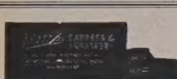

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Gulf
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 118 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

ПОШУКУЄ ЗАЙНЯТТЯ
В українській околиці, або в околиці де живе більшість українців, можу вчити духову орхестру (бенд мюзік). Заінтересованих прошу писати на адресу:
MIKE SILSKY.
Rosthern, Sask.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з стор. 5.)

дро, який проголосив відповідну заяву в „Українському Голосі" в 1918 р. За ним пішли відтак й другі буковинці, що також проголосили себе українцями.

Коли я познайомився з Андрієм Шандром у 1928 р. й звів розмову на цю тему, то він мені пояснив, що вони всі з Руського Банилова називали себе русинами, бо так зрештою називали себе й наші поселенці з Галичини. Але коли відтак тут піднесли голову москвофіли, які називали себе рускими й англійці дуже часто утотожнювали наших русинів-українців із москвофілами, що вважали себе росіянами, чи русскими, то кожний свідомий свого походження буковинський поселенець, що не хотів себе причисляти до москвофілів, чи росіян, заявив себе українцем. Але його брат Олекса Шандро залишився був і надалі в Російській Православній Церкві, як перейшов жити до Едмонтону, був дійсним членом парафії св. Варвари. Зате його сват Василь Гавреляк, який колись належав до Російської Православної Церкви, як перебрався до Едмонтону став членом української греко-православної парафії св. Івана. Коли я раз із ним про те говорив, він сказав, що він вдоволений, що бодай на старість належить до своєї рідної Української Церкви.

Олекса Шандро, як приїхав до Едмонтону, займав досить видне місце між парафіянами св. Варвари, де парохом був о. Гочачка. Не знаю через що в тій парафії зачалися спори, які набрали таки дуже прикрих розмірів. В тому спорі брали участь м.ін. Пирчі та Сичі з Калмар. З їх голосом дуже рахувалися, бо вони були не лише добрі парафіяне, але й заможні фармері й давали чималі жертви на потреби парафії св. Варвари. В тому спорі брав участь також покійний Олекса Шандро, який був по стороні священика Гочачки. Спір закінчився тим, що священик Гочачка зі своїми симпатиками, між якими був теж і Олекса Шандро, мусіли забратися з церкви та парафії св. Варвари. Олекса Шандро, який був досить заможним, враз із другими купили невеличку церкву на розі 96-ої вулиці та 108 авеню й назвали її „Голі Трініті Кенедієн Руссо-ортодокс-грік кетолік чирч". Та Олекса Шандро довго в тій церкві не молився, бо скоро відтак помер. А й священик Гочачка мав немилий автомобілевий випадок й забрався був до ЗДА, де служив два роки мабуть закарпатським православним.

Відтак повернувся до Едмонтону, але тепер не служить в ніякій церкві. Казали, що він старався дістатися до нашої церкви, але з того нічого не вийшло. А втім я певно того не знаю, лише чув від других. В колишній церкві священика Гочачки служить тепер інший священик й та церква належить д от.зв. Російської закордонної („Зарубежной") церкви. Членів там небагато, але гадаю, що там між ними є також троха нащадків буковинських поселенців.

Важко сказати, кільки буковинців належить до поодиноких церков, але здається мені, що найбільше їх належить до Української Православної Церкви.

Я згадував у попередній статті, що наші буковинські поселенці вибрали на поселення дуже врожайні околиці в Алберті. Наші галицькі поселенці якось випадково вибирали околиці з менше врожайною землею. М.ін. деякі з наших галицьких поселенців осіли в околиці Белліс, Алберта, де земля була камениста й зовсім не надавалася під управу збіжжя. Там ще видно й досі багато огорож, зроблених із каміння, що його назбирали на фармах наші поселенці. Згодом ті каменисті фарми закупив албертський уряд і обернув їх на пасовиська. Але й залишені під управу збіжжя землі далеко не такі врожайні, як ті, що є в околицях Ендрю, Шандри та сусідніх осель, що в них поселилися були наші поселенці з зеленої Буковини. Тому, як я вже згадував, велика шкода, що з тих фармів поволі забираються наші буковинські фармери й існує загроза, що на тих гарно вироблених землях осядуть німецькі гутерити. А ця загроза існує, бо гутерити твердо держаться фармарства й шукають лиш врожайних земель, де могли би заводити свої господарства.

НОВИЙ РАБИН У СССР

У Москві помер минулого року головний жидівський рабин 76-річний Є. Левін. На його місце прийшов тепер 59-річний Я. Фішман з Луцького. Тому, що в Москві є лише одна жидівська синагога, для Фішмана не було місця в синагозі й він працював робітником у фабриці вантажних автомобілів.

На зброю зброя

ЗДА та СССР мають ракети, що зможуть зірвати у повітрі бомби, які летітимуть на якесь місто чи якийсь будинок. Тепер американські військові інженери працюють над новою бомбою, яка, за допомогою робота, зможе оминути ракету ,що має її зірвати й таки долетіти до наміченої цілі.

Сторічна жінка замітачкою

Таке може бути лише в СССР. Ця замітачка то, народжена 1866 р. в селі Шрубках на Хмельниччині, українка Ганна Чайка. Про неї писала совєтська газета „Известия", що вона провела більшу частину свого життя в свойому селі, де працювала в колгоспі, а відтак допомагала своїм дочкам доглядати дітей. В 1954 р. вона переїхала жити до Ворошиловградської області, де дістала працю двірника в місцевості Комунарському. Тут вона замітає вулиці й, як пише газета „Известия", її дільниця завжди чиста.

Зменшують число курей

В Канаді є забагато курей, які несуть забагато яєць, що їх важко продати. Тому федеральний уряд погодився доплачувати спеціяльні премії до кожної курки, яку годівельники курей продадуть тепер до різень. Якщо різні дістануть один мільйон курей, то годівельники курей дістануть за кожну курку 75 центів премії. Якщо буде доставлено лиш пів мільйона курей, годівельники дістануть премії лише 45 центів.

В Канаді є тепер приблизно 27 мільйонів курей.

Ізраїльські „кіббуци"

В Ізраїлі існують своєрідні кооперативи „кіббуци", які в дечому нагадують совєтські колгоспи, з тою одначе різницею, що члени кіббуців, після заплачення податків, ділять усі прибутки поміж себе.

В минулому році в Ізраїлі було 231 кіббуців, з яких 170, окрім управи ріллі та годівлі худоби, ще приймали в себе на мешкання туристів, або мають свої фабрики. В минулому році кіббуци мали п'ять мільйонів долярів прибутку з туристів, а понад 300 мільйонів із кооперативних фабрик, що становило 7% всеї ізраїльської промисловості. Кіббуци затруднюють у своїх фабриках різне число робітників, від 20 до 450, залежно від можливостей виробництва. Гроші на влаштування фабрик кіббуци дістають із прибутків з сільського господарства та плекання худоби, а, кромі того, вони затягають позики в банку або в уряді.

До Ізраїля прибуло минулими роками багато висококваліфікованих фахівців із різних країн й їх використовують тепер у афбриках кіббуців.

В Ізраїлі існують теж приватні рільничі господарства, одначе їх власники мусять набувати сільсько-господарські машини, штучні погної, тощо через кіббуци, через які теж продають своє збіжжя та інші сільсько-господарські продукти.

Усміхніться

Лікар до пацієнта: — Вибачте, але я не можу тепер поставити точної діягнози. Мабуть, винна в цьому горілка. — Нічого, нічого . . . Я прийду іншим разом, коли ви будете тверезі.

* * *

— Діду, а справді страшно сторожувати? — Страшно, Петрику, дуже страшно . . . аж поки засну.

Менше фармів в Саскатуні

В Саскачевані живе тепер на фармах 250,000 людей, на 50% менше, як жило перед 30 роками. Тепер є в Саскачевані 85,000 фармів, але щороку фармери продають прибл. 2,000 фармів, переважно іншим фармерам.

Щоб запобігти випродажі фармів, уряд Саскачевану задумує створити банк, який купував би землю в фармерів, що хотять позбутися своїх фармів, й відтак винаймати її молодим фармерам, які не мають защо набути землі. Якщо молоді фармери виявляться добрими, господарами, вони можуть, після п'яти років, наймані фарми купити на власність. Вже тепер багато фармерів винаймає свої фарми іншим фармерам, бо їм самим не виплачується господарити на малих фармах. В 1966 р. 27.6% саскачеванських фармів були у винаймі.

Щоб зберегти фарми, саскачеванський уряд підготовляє закон, який заборонятиме продажу фармів не лише чужинцям, але навіть мешканцям інших провінцій.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Засудили за співпрацю з німцями

Військовий суд північнокавказької військової округи засудив підсудних: П. Пузака, В. Лозового, В. Новікова та Ф. Шаянова до розстрілу, а А. Гриценка, І. Тита, П. Шевченка та ще трьох осіб „на довгі роки позбавлення свободи".

Всіх підсудних обвинувачувано в співпраці з гітлерівцями на Кавказі в 1942 р., в розстрілах совєтських громадян і в сприянні німцям-фашистам у поліційному підвілділі „Айнзацкоммандо-12 СД". В акті обвинувачення сказано, що підсудні „влаштовували нічні погроми й облави, схоплювали комуністів, комсомольців та совєтських активістів. Вони були причетними до знищення біля шести тисяч людей. Після війни злочинці поселилися в далеких глухих місцевостях СССР і прикидались чесними людьми . . . Органам КГБ довелось проробити важку роботу, щоб відшукати й викрити зрадників". Замітне, що поліції треба було аж 30 років, щоб відшукати таких великих злочинців. До того всі підсудні сьогодні вже старі люде, а злочини, які вони мали поповнити, відбулися перед 30 роками. Але, здається, що совєтській поліції потрібні тепер того роду суди, щоб застрашувати ними совєтських громадян.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ОРГАНІЗАТОРІВ
Українського Народного Союзу
на різні околиці Канади і ЗДА
Постійних і часових — На повний і частковий час приймемо на дуже корисних умовах. Постійна праця. Запевнена підставова платня. Соціяльне, життьове й акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Незвичайна нагода доповнити вдень чи вечорами свій прибуток, зокрема для студентів, пенсіонерів та жінок. Першенство мають професійні асекураційні спеціялісти. Інших — перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. Спробуйте свої сили й запевніть собі й своїй родині майбутнє в межах солідної, української фінансової установи.
Зголошуйтеся листовно або телефонічно!
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303
Телефон: (201) 435-8740

Посилаю —— на передплату „Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)